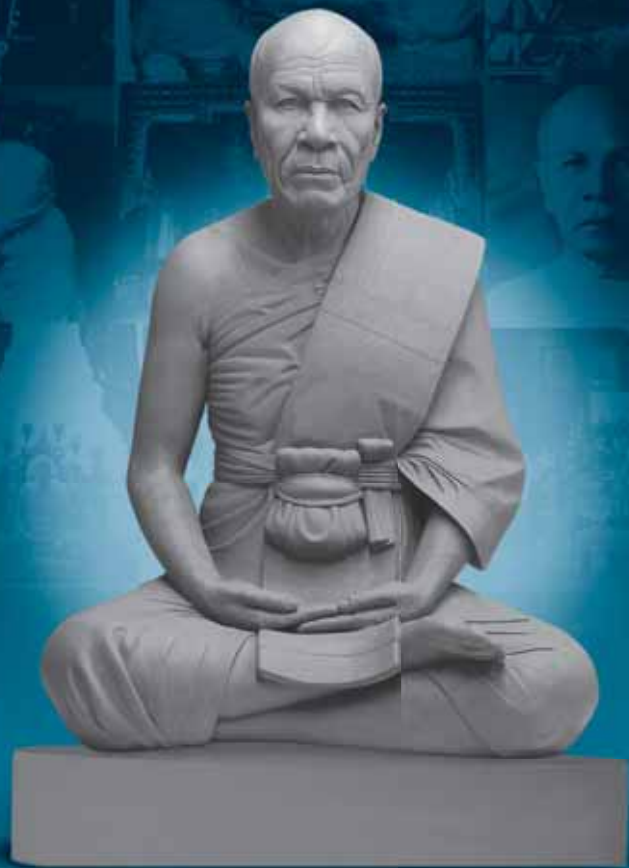

คำสอนหลวงปู่

สู่โลกปัจจุบัน

สารบัญ

คำสอนหลวงปู่ สุโลกปัจจุบัน

คำสอนพระเดชพระคุณหลวงปู่

- วิธีร่าย ๔
- ปริศนาแห่งความฝัน ๑๐
- ความเมตตา ๑๖
- อิสราภาพที่แท้จริง ๒๑
- อนาคตที่เหมาะสมของใจกับความสุข ๒๖
- บนโลกที่แตกต่าง ๓๑
- ความลับไม่มีในโลก ๓๗
- อย่าเสียงดีกว่า ๔๒
- วาจาศักดิ์สิทธิ์ ๔๘
- สักวัน..เราจะไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย ๕๒

กำเนิดผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย ๕๘

เหตุการณ์ในชีวิตพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ๖๖

รูปเหมือนทองคำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ๗๐

แหล่งศึกษาและค้นคว้าคำสอนของพระมงคลเทพมุนี ๗๕

(สด จนฺทสโร)

บรรณานุกรม ๗๙

คำนำ

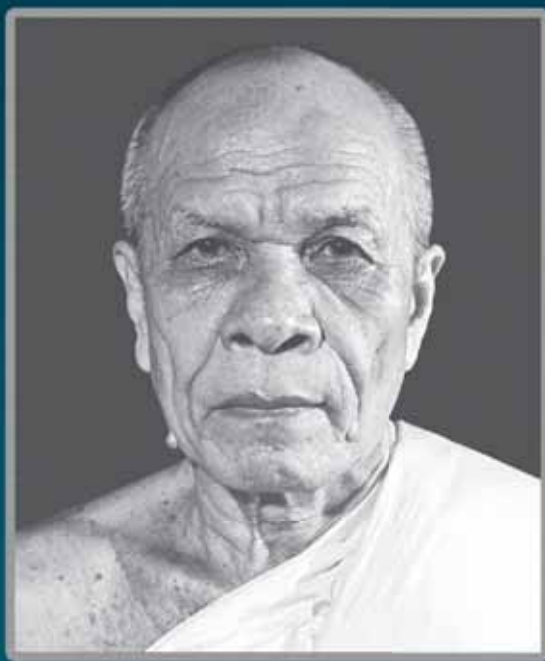
คำสอนหลวงปู่เป็นสัจวาจาและเป็นอมตะเหมาะกับทุกยุคทุกสมัย อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ได้กับทุกๆ คน คำสอนในเล่มนี้ผู้เขียนได้คัดลอกมาเพียงบางส่วน เพื่อเป็นตัวอย่างให้ผู้อ่านได้มีโอกาสศึกษาคำสอนของท่าน

อย่างไรก็ตาม การอ่านคำสอนของท่านเป็นเพียงจุดเริ่มต้นที่จะนำไปสู่ความเข้าใจเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น ถ้าจะให้เข้าใจได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ต้องปฏิบัติตามคำสอนที่ท่านสรุปไว้สั้นๆ ว่า “หยุดเป็นตัวสำเร็จ” ผู้ใดน้อมรับคำสอนของท่านไปปฏิบัติ จะทราบได้ด้วยตนเองว่า ได้มอบสิ่งที่มีค่าที่สุดให้กับตนเองแล้ว

อนุโมทนาบุญกับผู้อ่านทุกท่านค่ะ

มาตา

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

วิธีร่าย

“...ในโลกมนุษย์ถ้าเรามีบุญเสียแล้วจะค้าขายก็ร่ำรวย
จะทำงานทำกิจการอะไรก็เจริญ จะหาทรัพย์สมบัติ
ก็ได้คล่องสะดวกสบายไม่ติดขัดแต่ประการใด...”

ผลจากการจัดอันดับอภิมหาเศรษฐีโลกประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ โดย “ฟอร์บส์” นิตยสารด้านการเงินของสหรัฐอเมริกา ปรากฏว่า นายวอร์เรน บัฟเฟตต์ นักลงทุนการเงินชื่อดังชาวสหรัฐ วัย ๗๗ ปี ได้ตำแหน่งมหาเศรษฐีอันดับ ๑ ด้วยมูลค่าทรัพย์สินถึง ๖๒ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ ๒ ล้านล้านบาท) ส่วนแซมบี้เก่า ๑๓ ปีซ้อน นายบิล เกตส์ ตกลงมาอยู่อันดับที่ ๓ ปีนี้มีผู้ติดอันดับอภิมหาเศรษฐีโลกทั้งหมด ๑,๑๒๕ คน จากประชากรโลก ๖.๗ พันล้านคน โดยมีเศรษฐีจากสหรัฐอเมริกาติดอันดับมากที่สุด และมีคนไทยติดอันดับ ๓ คน

ส่วนอันดับอภิมหาจากโลกนั้น ยังไม่ได้ยืนยันว่ามีนิตยสารใดจัดอันดับ เป็นไปได้หรือไม่ว่า อภิมหาจากของโลกมีปริมาณมากมายจนจัดอันดับไม่ไหว หรือว่ายังไม่มีมาตราใดที่วัดปริมาณความจนได้อย่างแม่นยำว่าใครจนมากกว่ากัน หรือยังไม่มีหน่วยวัดความหิว ว่าคนที่อดอยากหิวโหยสุดขอดต่อเนื่องยาวนาน พันคนแรกของโลกเป็นใคร

เรื่องความรวยความจนของมนุษย์นี้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านก็เคยกล่าวไว้ว่า **ขึ้นอยู่กับบุญ** ดังนี้

“...ในมนุษย์โลกถ้าเรามีบุญเสียแล้วจะค้าขายก็ร่ำรวย จะทำงานทำกิจการอะไรก็เจริญ จะหาทรัพย์สมบัติก็ได้คล่องสะดวก

สบายไม่ติดขัดแต่ประการใด ถ้าว่าไม่มีบุญ จะทำอะไรก็ติดขัดไปเสียทุกอย่างทุกประการ ดังนั้น จึงได้ชักชวนพวกเราให้มาทำบุญทำกุศลเสีย จะได้เลิกจนเลิกทุกข์ยากลำบากเสียที...”

และท่านก็บอกวิธีรวไรด้วย คือ ให้ทำทาน รักษาศีลให้บริสุทธิ์ และเจริญสมาธิภาวนาให้ใจหยุดใจนิ่ง ดังนี้

ทาน: “...ทานการให้นี้เป็นนโยบายของบัณฑิตทั้งหลาย แต่ไหนแต่ไรมา คนมีปัญญาแล้วก็ต้องให้ทาน ถ้าคนโง่แล้วเห็นวาสั้นไปหมดไป ถ้าว่าคนมีปัญญาแล้วเห็นวาส่งให้ยิ่งมีอีกใหญ่...”

ศีล: “...เราครองเรือนก็เหมือนกัน เสียทรัพย์เสียไป ศีลอย่าให้เสีย ต้องรักษาไว้ ศีลเป็นสิ่งสร้างทรัพย์ เจ้าทรัพย์เสีย ถ้าว่ามีศีลละก็ ได้ชื่อว่า เป็นคนดี คนบริสุทธิ์ แล้วเป็นเจ้าทรัพย์ ทรัพย์ดึงดูดในโลกให้มาหา ไม่ต้องเดือดร้อนอะไร ให้บริสุทธิ์จริงๆ นะ ...”

ภาวนา: “...ถ้าว่าจิตหยุดเสียได้ละก็ เขม ภิ เตียว เกษม ผ่องใสเหมือนอย่างกับกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้าทีเตียว ...ถ้าจิต

หยุดเช่นนั้นเสียแล้วละก็ เงินนะไม่ต้องหาหากหาลำบากแต่
อย่างไรหรอก ถ้าจิตผ่องใสขนาดนั้นแล้ว ไม่ต้องทำงานอะไร
มากมายไปหรอก มันไหลเข้ามาเองนะ เงินนะไม่เดือดร้อน...”

ตัวท่านเองรักการทำบุญทำกุศลเป็นชีวิตจิตใจ จะเห็นได้
จากประวัติชีวิตของท่านที่เปี่ยมไปด้วยบุญกุศล และท่านก็เคย
กล่าวไว้ว่า

“...สมภารวัดปากน้ำนะสมภารแก่แล้ว อายุ ๗๑ แล้วนะ
...ต้องการบุญกุศลเท่านั้นแหละ อยู่ที่ไหนก็ให้ทาน บริจาคทานไป
ไม่ทำอะไรก็สอนหนังสือหนังสือหาไป สงเคราะห์อนุเคราะห์กุลบุตร
ไปอย่างนี้แหละ...”

การทำทานให้ได้บุญเต็มเปี่ยม ผู้ทำต้องปิติในทาน ยิ่งปิติ
มากก็ยิ่งได้บุญมาก จำนวนชาติที่บุญตามส่งผลก็จะมากขึ้น
ดังนั้น ไม่ว่าจะทำทานมากน้อยเพียงใด ก็ขอให้ทำใจให้ปิติมากๆ
เพราะทานที่เราทำในแต่ละครั้งมีอานิสงส์มากมายเกินกว่าคนธรรมดา
สามัญจะคาดคิดได้ ดังคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ที่ว่า

“...ถ้าให้แก่คนเลวทราวมมนุษย์พรานเบ็ดหรือพรานแห ผู้มีมือชุ่มไปด้วยโลหิตใจอำมหิต บาปหยาบช้า ให้อาหารเพียงอ้อมเดียว เจ้าของทานผู้ให้อาหารแก่คนเช่นนั้นย่อมได้รับอานิสงส์คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณะ ตามสนองไปทุกภพทุกชาติ...”

การให้ทานแก่มนุษย์ที่มีมือชุ่มไปด้วยโลหิต เป็นคนใจบาปหยาบช้า ยังได้บุญถึงขนาดนี้ ถ้าเราทำบุญอุกเนื่อนาบุญอันเลิศจะได้บุญมากขนาดไหน

นอกจากนี้ ในสมัยที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ถ้าใครมาบ่าเพ็ญทานที่วัดปากน้ำ ท่านจะเมตตาคำนวณบุญให้ และบอกกล่าวกันเดี๋ยวนั้นเลยว่าทำบุญวันนี้ได้บุญไปเท่าไร ซึ่งสร้างความปลื้มปิติให้แก่ญาติโยมเป็นอย่างยิ่งนัก

“...วันนี้นะไม่ใช่ได้นิดๆ หน่อยๆ มาทอดผ้าป่านี่นะ คนหนึ่งๆ นั้นวัดเส้นผ่าศูนย์กลางขนาด ๑,๐๐๐ วา เป็นดวงใสขนาดพันวา เขามีธรรมกาย เขาเห็นทั้งนั้นแหละ ขนาดพันวา วัดเส้นผ่าศูนย์กลางขนาดพันวา กลมรอบตัวเรียบเหมือนหน้ากระจกเงาวนนั้นแหละบุญมาติดอยู่กลางตัวทุกคนๆ แต่หย่อนบ้าง บางคนก็ถึง

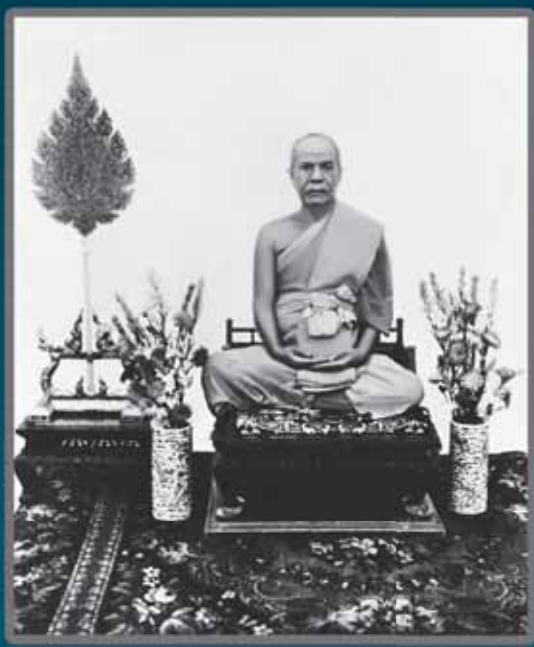

๔๐๐ วา บางคนก็ถึง ๘๐๐ วา ๗๐๐ วา ๖๐๐ วา ๕๐๐ วา
ต้องได้ทุกคนเหมือนกันหมด แบบเดียวกันหมดทีเดียว
ความจริงเป็นอย่างนี้...”

ยุคนี้คนรวยมีไม่มาก จึงไม่ยากที่จะจัดอันดับอภิมหาเศรษฐี
โลก แต่ถ้าเมื่อไรมนุษย์หันมาทำทาน รักษาศีล เจริญสมาธิ
ภาวนากันมากๆ จนเป็นกิจวัตร อีกไม่นานยุคของ คนหล่อ สวย
รวย ฉลาด ก็จะต้องเกิดขึ้น เมื่อถึงเวลานั้น การจัดอันดับคนรวย
คงยากพอๆ กับการจัดอันดับอภิมหาจากในปัจจุบัน ในทาง
กลับกัน การจัดอันดับอภิมหาจากโลกคงไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป
เพราะจำนวนคนยากจนคงเหลือไม่กี่เปอร์เซ็นต์ของพลเมืองโลก แต่
ที่แน่ๆ ใครทำบุญกับพระเดชพระคุณหลวงปู่ทั้งตอนที่ท่านมีชีวิต
อยู่หรือมรณภาพไปแล้วหมดสิทธิ์ติดอันดับยาจกใดๆ กับเขา
อย่างแน่นอน

ปริศนาแห่งความฝัน

“...กายมนุษย์นี้แหละ
เวลานอนหลับฝันไปก็ได้ พอฝันออกไปอีกกายหนึ่ง
เขาเรียกว่า กายมนุษย์ละเอียด...”

ในปัจจุบันนี้ แม้วิทยาการจะก้าวรุดหน้าไปมาก มนุษย์สามารถรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัวได้มากมาย แต่ก็ยังมีอีกหลายสิ่งที่เป็นปริศนาในใจของมนุษย์ เป็นต้นว่า ความฝัน

แม้เราทุกคนจะเคยฝันกันมาแล้วทั้งนั้น แต่เรากียังมีคำถามเรื่องความฝันอยู่มากมาย เช่น ความฝันเกิดจากอะไร ทำไมเหตุการณ์ในฝันถึงกลายเป็นความจริงขึ้นมา? ฝันช่วยแก้ปัญหาได้จริงหรือไม่? สัตว์ฝันได้หรือไม่? เป็นต้น

ที่ผ่านมามีทฤษฎีมากมายที่พยายามอธิบายเรื่องความฝันสำหรับพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวถึงความฝันไว้ว่า

“...กายมนุษย์นี้แหละเวลานอนหลับฝันไปก็ได้ พอฝันออกไปอีกกายหนึ่ง เขาเรียกว่า กายมนุษย์ละเอียด นี่รู้จักกันทุกคน เชี่ยวกายนี้ เพราะเคยนอนฝันทุกคน รูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างไร เป็นเหมือนมนุษย์คนนี้แหละ คนที่ฝันนี้แหละ ...”

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวว่า เราจะรู้จักพบปะเจอเจอกับกายละเอียดได้ เมื่อเราทำสมาธิและสามารถทำให้หยุดนิ่งได้ถูกส่วน พอจิตดำเนินเข้าสู่เส้นทางสายกลาง ณ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ก็จะเข้าไปถึงกายมนุษย์ละเอียด และรู้ว่

กายมนุษย์ละเอียดยี่สิบเอ็ดที่ผ่นออกไป ถ้าเราเจอกายมนุษย์ละเอียดยี่สิบเอ็ดแล้ว จะใช้ให้ไปที่ไหนก็ได้ เช่น ให้ผ่นไปเมืองเพชร ไปรัฐประเทศไปพระธาตุพนม ไปเชียงใหม่ ปรากฏว่า เพียงแค่นาทีเดียว กายละเอียดยี่สิบเอ็ดก็ไปยังสถานที่ต่างๆ เหล่านี้ แล้วกลับมาเล่าให้ฟังได้ ผ่นแบบนี้ไม่เหมือนนอนหลับผ่น ท่านกล่าวว่า

“...ผ่นทั้งๆ ที่ตื่น ไม่ใช่ผ่นหลับๆ ผ่นอย่างนี้ประเดี๋ยวเดียวได้หลายเรื่อง ถ้าหลับผ่นนานนักกว่าจะได้สักเรื่องหนึ่ง...”

“...ถ้าเราเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียดยี่สิบเอ็ด เราก็จะฉลาดกว่าคนอื่นหนึ่ง เพราะมนุษย์รู้เรื่องหายๆ เราเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียดยี่สิบเอ็ด เราจึงรู้เรื่องได้ละเอียดยี่สิบเอ็ดกว่า เรื่องลึกลับอะไรเรารู้หมด เราไปตรวจดูได้หมดทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน...ผ่นไปเรื่อยตรวจดูทุกๆ คน ถ้าผ่นตื่นๆ ได้อย่างนี้สนุกแน่...”

การที่มนุษย์นอนหลับผ่นโดยทั่วไปเกิดขึ้นได้ ๒ แบบ คือ
แบบกายละเอียดยี่สิบเอ็ดไม่ได้หลุดจากกายหาย เช่น เกิดจากธาตุวิปริต จิตนิวรณ์ ผู้ผ่นจะผ่นเพื่อเจอไปเรื่อย

แบบกายละเอียดยี่สิบเอ็ดหลุดออกจากกายหายไปทำหน้าที่ผ่น ก็จะไปพบผู้คนและเหตุการณ์ต่างๆ แล้วนำกลับมาถ่ายทอดข้อมูล

ให้กายมนุษย์หายาบทราบ

ทำไมเหตุการณ์ในฝันถึงกลายเป็นความจริงขึ้นมา?

หลายๆ คนคงเคยได้ยินหรือได้ประสบกับตัวเองว่า ฝันกลายเป็นจริงได้ ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างของบุคคลที่มีชื่อเสียงคือ อับราฮัม ลินคอล์น ประธานาธิบดี คนที่ ๑๖ ของสหรัฐอเมริกา ผู้ปลดแอกทาสผิวดำ ท่านถูกยิงตายเมื่อ ๑๔ เมษายน ค.ศ. ๑๘๖๕ ก่อนถูกยิง ๑๐ วัน ท่านฝันว่า เห็นคนร้องไห้และพบศพใส่หีบตั้งไว้ มีทหารยืนเฝ้าอยู่ เมื่อท่านถามว่าใครตายทหารตอบว่า ท่านประธานาธิบดีถูกผู้ร้ายฆ่าตาย

กรณีนี้น่าจะเป็นการฝันแบบที่สอง คือ กายละเอียดหลุดออกจากกายหายาบไปทำหน้าที่ฝันแล้วนำมาเล่าให้กายมนุษย์หายาบฟัง

ฝันช่วยแก้ปัญหาได้จริงหรือ?

เรื่องนี้ มีตัวอย่างของนักวิทยาศาสตร์ที่ค้นพบความจริงขณะนอนหลับ ไม่ใช่พบในห้องทดลอง เรื่องมีอยู่ว่า ฟรีดริค เอากุสต์ เคคูเล นักเคมีชาวเยอรมัน ฝันว่าโมเลกุลของเบนซีนกำลังหมุนเป็นวงกลมเหมือนงูกินหาง เขาจึงสร้างความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคาร์บอนหกอะตอมจับตัวกันในลักษณะวงแหวนของเบนซีน และค้นพบสูตรโครงสร้างของเบนซีนในที่สุด

อีกตัวอย่างหนึ่งเป็นเรื่องของนักประดิษฐ์จักรเย็บผ้า ที่พยายามคิดค้นหาวิธีทำจักรเย็บผ้าอยู่นานแต่ไม่ประสบความสำเร็จ วันหนึ่งเขาฝันว่าอยู่ในวงล้อมของคนป่า เขาเห็นหอกทุกเล่มของคนป่ามีรูเจาะอยู่ที่ปลาย ความฝันนี้ทำให้เขาเกิดความคิดว่า รูเข็มของจักรเย็บผ้าต้องอยู่ที่ปลายเข็ม ไม่ใช่อยู่ที่โคนแบบเข็มเย็บผ้าทั่วไป

สองกรณีนี้ น่าจะเกิดขึ้นจากความฉลาดของกายมนุษย์ละเอียด ที่ฉลาดกว่าคนชั้นหนึ่ง ดังที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านบอกไว้ กายละเอียดจึงสามารถแก้ปัญหาที่มนุษย์ธรรมดาทำไม่ได้

สัตว์ฝันได้หรือไม่?

นักวิจัยค้นพบว่าสัตว์ก็ฝันได้เช่นเดียวกัน เช่น แมวมักจะฝันถึงการล่าเหยื่อ ซึ่งจะสังเกตได้จากลักษณะการเคลื่อนไหวของขาและร่างกาย สุนัขมีการเคลื่อนไหวของช่วงขาในลักษณะของการวิ่ง รวมถึงการเห่าในขณะที่นอนหลับ

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านเคยกล่าวถึงเรื่องกายละเอียดของสัตว์ไว้ว่า

“...สัตว์เดรัจฉานที่เราเห็นตัวปรากฏอยู่ที่นี่ นั้นมนุษย์แท้ๆ มนุษย์ทั้งนั้น อ้ายสัตว์เดรัจฉานนะ ไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานเสีย

อ้ายตัวข้างในเป็นมนุษย์ทั้งนั้นแหละ อ้ายกายละเอียดข้างใน แต่ไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน น่าเกลียดน่าชังจริงนั้น เพราะทำชั่วของตัวไปเกิด มันดึงดูด आयตนะของสัตว์เดรัจฉานดึงดูด...”

จากคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่กล่าวว่า สัตว์มีกายละเอียดเป็นมนุษย์ ทำให้เชื่อว่าสัตว์ก็น่าจะฝึกได้เช่นกัน แต่ผู้ที่จะให้ข้อสรุปปริศนาแห่งความฝันเหล่านี้ได้ดีที่สุดต้องเป็นคนที่ฝึกได้ทั้งๆ ที่ยังตื่นอยู่ ที่หลวงปู่เรียกว่า **“ฝันในฝัน”**

วิชาธรรมกายที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ค้นพบ นอกจากจะเป็นหนทางอันประเสริฐสุดที่ช่วยให้มนุษย์ชาติหลุดพ้นจากความทุกข์แล้ว ยังสามารถไขปริศนาต่างๆ ในใจของชาวโลกได้อีกมากมาย

คำคินนี้ ได้ท้องฟ้าที่ระยิบระยับด้วยดวงดาว ผู้คนมากมายกำลังตกอยู่ในความฝัน แต่คนอีกส่วนหนึ่งกำลังพากเพียรที่จะ **“ฝันในฝัน”** ตามรอยพระเดชพระคุณหลวงปู่

คุณอยู่ในกลุ่มใด?

ความเมตตา

“...เมตตารักใคร่อย่างบุตรนะ เมตตารักใคร่อย่างไร?
มีอะไรให้หมด ถ้าว่ามีนม ก็รับให้นมทีเดียว มีของ
อะไรให้หมดทุกสิ่งทุกอย่าง รักใคร่จริงๆ อย่างนั้น...”

ลูเธอร์ เบร์แบงก์ นักวิทยาศาสตร์ผู้เลื่องชื่อ ได้กล่าวไว้ว่า “เคล็ดลับของการเพาะพันธุ์พืชให้ดี นอกจากจะอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์แล้ว ยังต้องมีความเมตตาอยู่ด้วย” ขณะที่เขาทดลองทำให้กระบองเพชรไม่มีหนามอยู่นั้น ลูเธอร์ เบร์แบงก์มักจะพูดกับต้นกระบองเพชร เพื่อสร้างคลื่นแห่งความเมตตาว่า “พวกเธอไม่มีอะไรจะต้องกลัว พวกเธอไม่จำเป็นต้องมีหนามไว้ป้องกันตัวอีกแล้ว ฉันจะช่วยปกป้องคุ้มครองพวกเธอเอง” ต่อมา เขาก็ประสบความสำเร็จในการทำให้กระบองเพชรพันธุ์ที่เขาทดลองพัฒนามาเป็นพืชไม่มีหนามได้จริงๆ

ในยุคต่อๆ มา มีการทดลองเรื่องอานุภาพของความเมตตากับพืชอีกหลายชนิด แต่ละการทดลองปรากฏผลเหมือนกันว่า ต้นไม้ที่ได้รับการแผ่เมตตา หรือพูดจาดีๆ ด้วยนั้น จะเจริญเติบโต สมบูรณ์แข็งแรงกว่าต้นไม้ที่ถูกดูแลอย่างเห็นได้ชัด ถ้าเป็นไม้ออกก็จะออกดอกมากกว่าและสวยงามกว่า

เรื่องความเมตตานี้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวว่า เป็นสิ่งที่ทรงพลังมาก แต่ถ้าจะให้มีความงามมากต้องตั้งจิตเมตตาต่อผู้อื่นเหมือนแม่เมตตาต่อลูก ถ้าใครทำได้ ท่านบอกว่า จะมีคนรักใคร่เมตตามากมาย

“...เมตตา รักใคร่อย่างบุตรนะ เมตตา รักใคร่อย่างไร? มีอะไรให้หมด ถ้าว่ามินม ก็รับให้นมทีเดียว มีของอะไรให้หมด ทุกสิ่งทุกอย่าง รักใคร่จริงๆ อย่างนั้น...จิตดวงนี้เป็นจิตดวงสำคัญ เมื่อรู้จักใช้แล้วละก็ ใช้จำเพาะลูกของตนก็ไม่ได้ผล มีฤทธิ์นัก ถ้ารู้จักใช้ถูกส่วนแล้วละก็ มีฤทธิ์มีเดชมากมายนักนะ จะมีคนรักใคร่มากมายนับประมาณไม่ได้...”

ความรักความเมตตาของแม่ที่มีต่อลูกเป็นความรักที่บริสุทธิ์ ยิ่งใหญ่ จริงใจ เปี่ยมด้วยความปรารถนาดีและมีปริมาณมากมายมหาศาล เมื่อแผ่ความเมตตาชนิดนี้ออกไป จึงได้รับความรักความเมตตาจากกลับคืนมามากมหาศาลเช่นกัน

ถ้าจะอธิบายเรื่องนี้ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ ดูแล้วน่าจะสอดคล้องกับกฎข้อที่ ๓ ของนิวตัน (Sir Isaac Newton) นักฟิสิกส์ชาวอังกฤษ คือ กฎของกิริยาและปฏิกิริยา (Law of Action and Reaction) ซึ่งมีหลักการว่า “แรงที่วัตถุที่หนึ่งกระทำต่อวัตถุที่สอง ย่อมเท่ากับแรงที่วัตถุที่สองกระทำต่อวัตถุที่หนึ่ง แต่ทิศตรงข้ามกัน” (Action = Reaction) ดังตัวอย่างที่สามารถมองเห็นได้ง่ายๆ เช่น การที่เราเอามือทบก้ำแพงแล้วเจ็บมือ แรงที่มือทบก้ำแพงคือแรงกิริยา ส่วนแรงกระทำย้อนกลับ

จากกำแพงมาสู่มือคือแรงปฏิกิริยา ยิ่งทุบแรงเท่าไร ก็ยิ่งเจ็บมือมากขึ้นเท่านั้น

อาจมีคนแย้งว่า ฉันให้ความรักความเมตตากับบางคนมากมาย ทำไมไม่เห็นมี Reaction (ปฏิกิริยา) กลับมาเลย ทำไม?

จริงๆ แล้ว ความรักความเมตตาที่เราให้กับคนอื่นนั้น ส่วนใหญ่เขารับรู้ได้ แต่การที่ Reaction ไม่ค่อยจะยอมทำงาน นั้นอาจเป็นเพราะรักของเราไม่มากพอ และไม่ใช้ความเมตตาที่บริสุทธิ์ จึงไม่มีอานุภาพเพียงพอ

ความเมตตา นอกจากจะทำให้เป็นที่รักใคร่ของผู้คนมากมายแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ยังกล่าวถึงอานุภาพของความเมตตาไว้อีกว่าช่วยให้ทำกิจการงานต่างๆ สำเร็จโดยง่ายดาย ที่เป็นเช่นนั้นเพราะใครๆ ก็เต็มใจให้ความร่วมมือ

“...บุคคลผู้เจริญเมตตา พึงตั้งจิตดวงนั้นไว้ จิตดวงของมารดาที่พร่ำชีวิตแทนบุตรของตนได้นะ บุคคลผู้ประกอบด้วยเมตตา พึงตั้งจิตดวงนั้นไว้ ...”

“...จำดวงจิตดวงนั้นไว้ นั่นแหละทำให้เป็นขึ้นเถอะ จิตดวงนั้นนะให้เป็นแก่นมนุษย์ทั่วไปละก็ บุคคลนั้นแหละจะทำอะไรละก็ ในโลกมนุษย์สำเร็จหมด สำเร็จหมดทีเดียว จะสร้างประเทศก็สำเร็จหมด สร้างวัดสร้างวาเป็นสำเร็จหมด ใช้อย่างนั้นแหละ

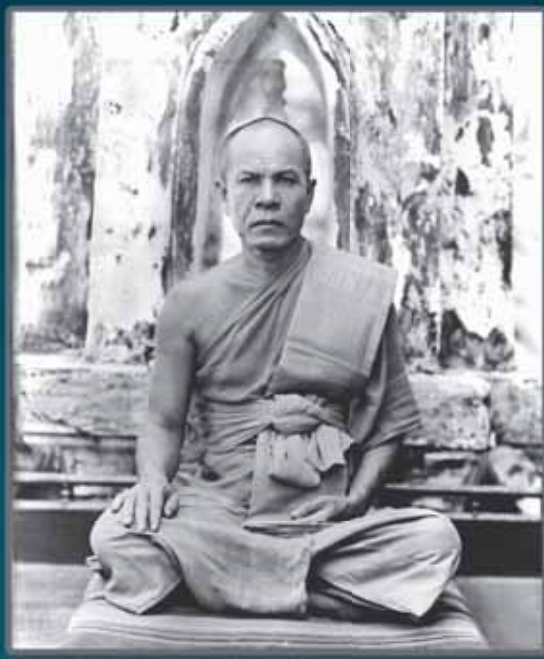

คนต้องมาช่วยทำให้สำเร็จทุกประการ...”

แม้เราจะยังไม่สามารถทำให้เมตตาคนอื่นเหมือนอย่าง
แม่รักลูกได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะเราไม่เคยเป็นแม่ หรือเพราะเหตุใด
ก็ตาม แต่ถ้าเรามีความรักความเมตตากับผู้อื่นอย่างจริงใจ
ในระดับหนึ่ง เชื่อว่ามนุษย์โดยทั่วไปจะสามารถรับรู้ได้ เพราะ
ขนาดพืชซึ่งปราศจากจิตใจยังสามารถรับกระแสความเมตตาได้

เคล็ดลับการเพาะพันธุ์พืชของเบอร์แบงก์ต้องอาศัยทั้ง
ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และความเมตตา ส่วนเคล็ดลับของการ
เป็นที่รัก นอกจากจะอาศัยความรู้เรื่องความเมตตาที่พระเดชพระคุณ
หลวงปู่ท่านให้ไว้แล้ว ยังต้องอาศัยความจริงใจเป็นพื้นฐานด้วย

อิสรภาพที่แท้จริง

.....❖.....

“...เมื่อไปถึงที่สุดของตัวได้ละก็
รักษาตัวได้เป็นอิสระ ไม่มีใครมาบังคับบัญชา...”

คำว่า **“อิสรภาพ”** (Autonomy) พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง ความเป็นใหญ่, ความเป็นไทแก่ตัว, การปกครองตนเอง.

อิสรภาพ เป็นสิ่งที่มนุษย์ทั้งหลายล้วนปรารถนา ไม่มีใครอยากถูกลิดรอนอิสรภาพ ดังจะเห็นได้จากผู้ที่ตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ยังต้องดิ้นรนทุกวิถีทางเพื่อหาทางประกันตัว ไม่อยากถูกคุมขังแม้เพียงคืนเดียว จนทำให้ในปัจจุบันมีการประกันภัยชนิดหนึ่งเกิดขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกและให้ความสะดวกแก่ประชาชน ชื่อว่า **“การประกันภัยอิสรภาพ”** ซึ่งผู้เอาประกันสามารถใช้หนังสือรับรองจากบริษัทประกันมาขึ้นแก่เจ้าพนักงานเพื่อใช้ประกันตัวได้ โดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์อื่นใด

ที่จริงแล้วถึงแม้เราจะไม่ได้ถูกคุมขังอยู่ที่สถานีตำรวจหรือในเรือนจำก็ตาม อิสรภาพที่แท้จริงใดๆ สำหรับเราก็ไม่เคยมีอยู่จริง เพราะไม่มีใครเลยที่สามารถปกครองตนเองได้อย่างแท้จริง เรายังไม่สามารถเอาชนะความแก่ ความเจ็บ ความตายที่ทำให้เรามีความทุกข์ได้ ความแก่ ความเจ็บ ความตายไม่เคยละเว้นใคร จะใช้หลักทรัพย์ไปไถ่ถอนตัวออกมาจากความแก่ ความเจ็บ ความตาย ก็ไม่ได้ ที่สำคัญมนุษย์โดยทั่วไปไม่รู้ด้วยซ้ำว่า ศัตรูที่แท้จริงที่ส่งความแก่ ความเจ็บ ความตายมาให้ คือใคร อยู่ที่ไหน หน้าตาเป็นอย่างไร

เรื่องนี้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวไว้ว่า ความเดือดร้อนใดๆ ในชีวิต ล้วนเกิดจาก “...มารส่งฤทธิ์ ส่งเดช ส่งอำนาจ ส่งวิชาที่ศักดิ์สิทธิ์มาบังคับ บังคับบัญชาให้เป็นไป...”

“...พญามารมาบังคับใช้สอยเป็นบ่าวเป็นทาสเขา เขาจะใช้ทำอะไรทำได้ ให้ดำ ให้ตี ให้ชก ให้ฆ่า ให้ฟันแทงใครก็ได้ มารบังคับ มันบังคับได้อย่างนี้เชียวนะ ให้เป็นบ่าวเป็นทาสเขา ให้เลวทรามต่ำช้า ให้เป็นคนจน อนาคตติดขัดทุกสิ่งทุกอย่าง... ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะตัวไม่อินดีสละในตัว เพราะตัวไม่เป็นใหญ่ในตัว เพราะตัวไม่รู้จักที่สุดของตัวเอง...”

“...เหมือนความแค้นนี้ เราไม่ปรารถนาเลย เขาก็ส่งความแค้นมาให้ เราก็ต้องรับอภัยความแค้นนั้นแหละ ความเจ็บละ เราไม่ปรารถนาความเจ็บ เขาก็ส่งความเจ็บมาให้ ความตายละ เราไม่ปรารถนาเลย เขาก็ส่งความตายมาให้ เพราะเหตุไร เพราะเหตุว่าตัวเองไม่เป็นใหญ่ด้วยตัวของตัวเอง คนอื่นเขามาปกครอง...”

แต่ถ้าใครได้ศึกษาวิชาธรรมกาย ก็จะสามารถเห็นผู้ที่คอยบังคับบัญชาปกครองมนุษย์อยู่ ดังคำกล่าวของท่านที่ว่า

“...มารปล่อยสายมาปกครองมนุษย์ มนุษย์ตกเป็นบ่าวเป็นทาสของโลภะ โทสะ โมหะ (ผลที่ได้คือความเสียหาย) มีแก่ มีเจ็บ มีตาย เช่น *สงครามที่แล้วมาเกิดจากโลภะ คือ ความโลภ เป็นเหตุให้คนเจ็บ คนตาย

ลูกชายหญิงมีความหลง โมหะ ว่าตัวเก่งแล้ว พ่อแม่ว่าไม่ได้ มีโทสะ โมโห โต้เถียงไม่กลัวเกรง ที่เป็นเช่นนี้เพราะนายโลภะ โทสะ โมหะ เขาปกครอง เขาสั่งให้ทำเช่นนั้น เอาบ้านเมืองมาล่อ เอาความเจ็บความตายมาให้ ปรามมารเหล่านี้เสียได้ มนุษย์จะได้อยู่เป็นสุข มารเหมือนผีเที่ยวสิง บังคับให้เป็นไปตามคำสั่งของเขา เราต้องเข้าวิชชาธรรมกายจึงรู้เห็นหมด...”

สำหรับผู้ที่ปรารถนาอิสรภาพ พระเดชพระคุณหลวงปู่ได้ชี้ทางเอาไว้ดังนี้

“...ให้เอาใจจรดจี้ตัวของตัว กลับให้เข้าถึงกายทิพย์ให้ได้ว่ากายที่สุดของตนอยู่ที่ไหน เมื่อไปถึงที่สุดของตัวได้ละก็ รักษาตัวได้เป็นอิสระ ไม่มีใครมาบังคับบัญชา ถ้ายังไม่ถึงที่สุดของตัวแล้ว หวานเลย เขาจะต้องบังคับบัญชาแก่ทำเดี๋ยวเท่านั้นแหละ

*สงครามที่แล้วมา หมายถึง สงครามโลกครั้งที่ ๒

แกจะต้องเป็นบ่าวเป็นทาสของเขา...”

“...เมื่อปรากฏรู้ตัวว่าเป็นทาสพญามารอยู่เช่นนี้ ก็ต้องช่วย
รีบเปลี่ยนตัว ต้องรีบพยายามแก้ตัว ถ้ารีบพยายามแก้ตัวให้พ้นไป
เสียได้ ก็จะไม่ต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้องตาย ...”

อันที่จริงแล้ว กรงที่คุมขังมนุษย์และสรรพสัตว์แต่ละชีวิต
นั้น มีหลายกรง หลายขนาด หลายรูปแบบ หลายมิติ และมีอยู่
ทุกหนทุกแห่ง ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น

แต่..ขึ้นชื่อว่ากรง ไม่ว่าจะชนิดใดก็ตาม ล้วนทำให้เราขาด
ความเป็นตัวของตัวเอง ล้วนแต่ยึดเอาอิสรภาพของเราไป หยิบ
ยื่นความทุกข์และความอึดอัดขัดใจมาให้เราทั้งสิ้น

ถ้าหากเรามีความตั้งใจจริงที่จะปลดปล่อยตนเองไปสู่
หนทางแห่งอิสรภาพ เราก็ทำได้ด้วยการทำสมาธิภาวนา ดำเนิน
จิตเข้าสู่หนทางภายใน ตามคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่
สัปดาห์หนึ่งเราก็จะหลุดพ้นจากพันธนาการของพญามาร ซึ่งใช้
โลภะ โทสะ โมหะ มาคุมขังเรา บังคับเราให้ทำตามอำนาจของ
กิเลส ทำให้เราต้องทนทุกข์ทรมานมาเนิ่นนานและเป็นวัฏจักร
ที่มีรูจบสิ้น **และวันนั้น..จะเป็นวันที่เราได้ประกันภัยอิสรภาพที่แท้
จริงให้กับตนเองตลอดไป**

องศาที่เหมาะสมของใจกับความสุข

“...หยุดได้เวลาใด
ก็เป็นมงคลเวลานั้น
ถ้าหยุดไม่ได้เวลาใดก็เป็นอัปมงคลเวลานั้น...”

มีคำเตือนจากนักวิชาการสาธารณสุขว่าการใช้คอมพิวเตอร์อยู่เป็นประจำอาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอย่างหนักได้ เช่น มีอาการปวดข้อนิ้ว ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อแขน หัวไหล่หรือคอ ถ้าปล่อยไว้นานอาจถึงขั้นเส้นเอ็นอักเสบ รวมทั้งอาจมีปัญหาเรื่องสายตาอย่างหนัก จึงแนะนำให้ผู้ใช้คอมพิวเตอร์สนใจเรื่องเหล่านี้เอาไว้บ้าง

องศาที่เหมาะสมของการนั่ง แนะนำให้นั่งเก้าอี้ที่มีพนักพิงอยู่ในระดับ ๙๐-๑๒๐ องศา ความสูงของเก้าอี้อยู่ในระดับที่เท้าวางบนพื้นได้สบายพอดี

องศาที่เหมาะสมของช่วงแขน ศีรษะควรอยู่ในระดับเดียวกันหรือต่ำกว่าข้อศอกเล็กน้อย ประมาณ ๙๐-๑๒๐ องศา

องศาที่เหมาะสมของการมอง จอภาพควรอยู่ต่ำกว่าระดับสายตาเล็กน้อยประมาณ ๒๐ องศา ระยะในการมองควรอยู่ระหว่าง ๕๐-๗๐ ซม. และควรพักสายตาเป็นระยะๆ

การดูแลเรื่องเหล่านี้จะช่วยให้ไม่เกิดผลกระทบจากการใช้คอมพิวเตอร์

ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เราทั้งหลายก็ควรจะต้องมีความรู้และศิลปะในการใช้ชีวิตเช่นกัน เพื่อหลบหลีกให้พ้นจากความทุกข์ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านให้หลักการเอาไว้ว่า ถ้าต้องการ

จะดับทุกข์ให้ได้ผลดีจริง เราจะต้องทำใจหยุดให้ถูกส่วนจนกระทั่ง
เข้าถึงพระธรรมกาย ถ้าใครหยุดใจจนเข้าถึงพระธรรมกายได้แล้ว
จะมีความสุขอย่างยิ่งทีเดียว ดังนี้

“...ถามคุณเถอะพวกมีธรรมกายนั่น เป็นอย่างไรบ้าง ทุกข์
สงบไหม ภัยสงบไหม โรคสงบไหม สบายใจ เย็นใจ อิ่มใจ
ปลาบปล้ม ใจตื่นใจเต็มทีเดียว แซ่มชื่นตื้นเต้น ผ่องใสทีเดียว...”

“...พอใจหยุดเสียได้เท่านั้นแหละ ลาก ยศ สรรเสริญ สุข
เสื่อมลาก เสื่อมยศ ตีเตือน ทุกข์ ไม่กระทบกระเทือนแล้ว...”

แม้ยังไม่เข้าถึงพระธรรมกาย แต่ถ้าสามารถทำใจให้หยุด
นิ่งในเบื้องต้นที่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ก็มีความสุข
ได้ระดับหนึ่งแล้ว ดังนี้

“...เมื่ออยู่กลางดวงนั้นแล้ว ความกำหนดยินดีไม่มี สงบ
ระับเป็นสุขทีเดียว ถ้าว่าต้องการสุขละก็ไปอยู่นั้น ถ้าว่าต้องการ
ทุกข์ละก็ออกมาเสียก็ได้รับทุกข์...”

“...ใจหยุดเสียแล้ว วิรุฬห์ ปราศจากความขุ่นมัว วิรุฬห์ ปราศจากธุลี เศร้าหมองก็ไม่มีแก่ใจ เพราะใจหยุดเสียแล้ว ไม่ เศร้าหมองไม่ขุ่นมัวแต่อย่างใดอย่างหนึ่งเลยทีเดียว...”

ท่านยังกล่าวอีกด้วยว่า ถ้าใครทำใจให้หยุดได้แล้ว บุคคล นั้นก็ถึงซึ่งมงคล ถ้าทำใจหยุดไม่ได้ก็เป็นอัปมงคล

“...หยุดได้เวลาใดก็เป็นมงคลเวลานั้น ถ้าหยุดไม่ได้เวลาใด ก็เป็นอัปมงคลเวลานั้น...”

มงคล หมายถึง เหตุแห่งความเจริญ พอใจหยุดแล้วจะมี มงคล คือ ไม่มีความเศร้าโศก ไม่ขุ่นมัว มีแต่ความผ่องใส เบิกบาน มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง สิริมงคลทั้งหลายก็จะไหลมาเทมา และจิตที่หยุดนิ่งได้นี้จะนำไปสู่ความเจริญอันสูงสุด คือ มรรคผล นิพพาน ดังคำของพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่ว่า

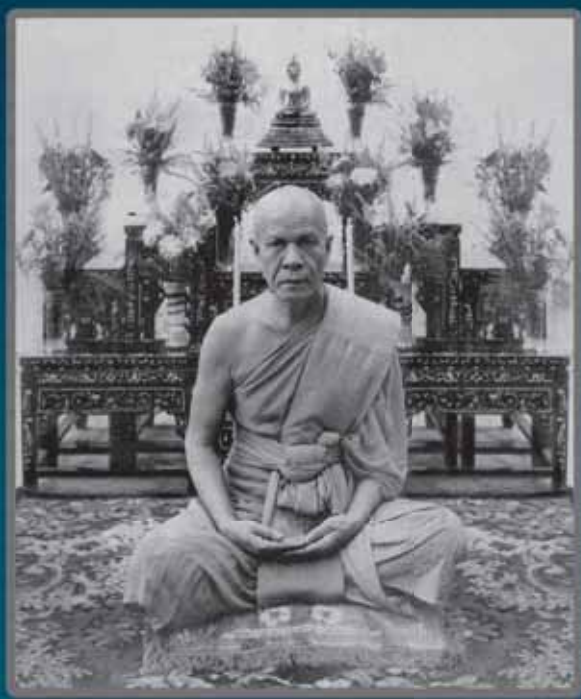
“...พอใจหยุดเท่านั้น เข้าถึงทางไปของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ใจหยุดนั้นแหละจะพบพระบรมศาสดา...”

ถ้ามนุษย์เราปรับองศาของใจเพื่อเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันไว้ให้ดี เรื่องราวความวุ่นวายต่างๆ ก็จะแทรกซึมเข้ามาทำลายความสุขของเราได้ยาก เราจึงต้องวางใจของเราให้อยู่ในองศาที่เหมาะสม คือที่ **๐๗๒** องศา โดยค่อยๆ ปรับใจอย่างเบาๆ สบายๆ เมื่อปรับให้หยุดนิ่งสนิทอยู่ที่ **๐๗๒** หรือศูนย์กลางกายฐานที่เจ็ดเหนือสะดือ ๒ นิ้วมือ เราก็จะสามารถเข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ได้ในที่สุด และขณะนั้นทุกข์ โศก โรค ภัย ก็จะไม่สามารถมาทำร้ายใจของเราได้ องศาที่ **๐๗๒** จึงเป็นองศาแห่งความสุขที่แท้จริงของมนุษย์ทุกคน

บนโลกที่แตกต่าง

“...ถ้าดวงบุญใหญ่โตกว่า
ก็นำไปสู่สวรรค์ ถ้าดวงบาปใหญ่โตกว่า
ก็นำไปสู่นรก ใครจะแก้ไขได้อย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ทั้งนั้น...”

บางมุมของโลก: มหาเศรษฐีซื้อทริปท่องเที่ยวสำราญรอบโลก ๕ เดือน ราคาเริ่มต้นที่ ๑๐๘,๒๖๕ ดอลลาร์สหรัฐ ต่อคน เปิดจองโรงแรมแห่งแรกในอวกาศ ๓ วัน ราคาคนละ ๓,๗๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ

อีกมุมหนึ่งของโลก: นักวิทยาศาสตร์จากหลายประเทศ ส่งเสริมให้ประชาชนบริโภคแมลง เช่น จิ้งหรีด หนอนผีเสื้อ ตัวง ตัวแตน ฯลฯ ในฐานะที่เป็นแหล่งอาหารโปรตีนและแร่ธาตุต่างๆ และเพื่อแก้ปัญหาความอดอยาก

อีกสักมุมหนึ่ง: อาจารย์โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งมุ่งมั่นสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนนำสิ่งของเหลือใช้มาสร้างสรรค์ให้เป็นของใช้ที่มีมูลค่า นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

คนรวย คนจน หรือชนชั้นกลาง ต่างก็เป็นสมาชิกของโลกสีน้ำเงินใบนี้ แต่มีชีวิตความเป็นอยู่แตกต่างกันจนบางครั้งยากที่จะจินตนาการโลกที่แท้จริงของอีกฝ่ายหนึ่งได้

ความต่างเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่เป็นมาแต่กำเนิด แต่มันเป็นมาก่อนกำเนิด โดยบุญ บาป ที่เราทำเป็นชนกกรรมนำมาเกิด ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านเคยพูดถึงเรื่องนี้ไว้ว่า

“...เมื่อกายมนุษย์แตกดับไปแล้ว กายมนุษย์ละเอียดยัง

เหลืออยู่อย่างเรานอนฝันไป ตายก็เหมือนกับนอนหลับฝันไป กายมนุษย์ละเอียดออกจากกายมนุษย์ไป

...ในกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียดนั้น มีดวงบุญอีกดวงหนึ่ง ดวงบุญนั้นแหละจะนำไปเกิด..."

"...สภาพที่เป็นบุญ เป็นดวงใส ติดอยู่ในศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นมนุษย์ สภาพที่เป็นบาปเป็นดวงดำ ติดอยู่ในศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นมนุษย์แบบเดียวกัน

ถ้าดวงบุญใหญ่โตกว่าก็นำไปสู่สวรรค์ ถ้าดวงบาปใหญ่โตกว่าก็นำไปสู่นรก ใครจะแก้ไขอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ทั้งนั้น ย่อมเป็นไปตามคติของตน..."

สำหรับผู้ที่เกิดเป็นมนุษย์จะต้องบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ และถ้าอยากเกิดในตระกูลที่ร่ำรวย พระเดชพระคุณหลวงปู่กล่าวไว้ว่า จะต้องให้ความสำคัญกับการให้ทาน

"...การให้นี้ให้สำเร็จประโยชน์ถึงเจ้าจักรพรรดิราช...เป็นเศรษฐีมหาราชาสำเร็จด้วยทานการให้ เป็นคหบดีมหาศาลมีทรัพย์สมบัติบริวาร ข้าทาสบริวาร ก็สำเร็จด้วยการให้ ถ้าไม่ให้

ไม่สำเร็จอย่างนั้น เพราะฉะนั้น การให้ ถ้าอยากมีสมบัติยิ่งใหญ่
มหาศาลละก็ต้องอุทิศสำหรับบำเพ็ญทาน...”

นอกจากพระเดชพระคุณหลวงปู่จะแนะนำวิธีรวยให้แล้ว
ท่านยังเมตตาอยากให้เราได้เกิดในตระกูลที่ดีอีกด้วย เพราะว่า
มนุษย์เรายังมีปัญหาเรื่องการดูหมิ่นชาติตระกูล หรือการ
แบ่งแยกชนชั้นอยู่ ซึ่งเป็นปัญหาที่มีมานานแสนนานแล้ว สืบเนื่อง
มาตั้งแต่ครั้งที่พรหมลงมากิน *จวนดินเป็นอาหาร แล้วเกิดเป็นมนุษย์
ยุคต้นกับ ครั้นวันเวลาผ่านไปผิวพรรณมนุษย์เกิดความแตกต่าง
กันขึ้น พวกที่มีผิวพรรณงามก็ดูถูกพวกที่มีผิวพรรณไม่งาม การ
แบ่งชั้นวรรณะก็เกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งนั้น แม้ในปัจจุบันก็ยังดำรงอยู่
ในบางสังคมมองเห็นได้ชัดเจน แต่บางสังคมอาจมองไม่เห็นชัด
อย่างไรก็ตาม ถ้าสมมติว่าชาติใดชาติหนึ่ง เราต้องไปเกิดในยุค
ที่มีการแบ่งชนชั้นวรรณะอย่างเข้มข้นเหมือนอย่างอินเดียในอดีต
และพลาดพลังไปเกิดในวรรณะต่ำ ต้องเผชิญกับการถูกเหยียดหยาม
ทุกลมหายใจ เราคงทุกข์ทรมานแสนสาหัสที่เกิดมาในสภาพนั้น

*จวนดิน : สิ่งทีล่อย่อยบนผิวน้ำ คล้ายๆ เวลาเคี้ยวนมสดแล้วทิ้งไว้ให้เย็น ก็จะเกิด
เป็นไขนมจับตัวกันอยู่ข้างบน จวนดินมีสีคล้ายเนยใส รสชาติอร่อย

แล้วถ้าอยากเกิดในตระกูลสูง ต้องทำอย่างไร?

ถ้าใครอยากเกิดในตระกูลสูงที่คนยกย่อง พระเดชพระคุณ
หลวงปู่ท่านกล่าวไว้ว่า

“...เราอยากเป็นมนุษย์ชั้นไหน เราต้องแก้ไขตัวของตัวเอง...”

“...เมื่อเวลาให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา แต่อย่างใด
อย่างหนึ่งต้องใช้มารยาทให้เรียบร้อย เวลาจะให้ทานต้องใช้
มารยาทที่นุ่มนวลเป็นที่น่าดูน่าชม ใครเห็นก็นิยม ...เมื่อมี
มารยาทเช่นนั้นแล้วก็จะเกิดเหตุให้เกิดสกุลสูง...”

“...ส่วนวาจาเล่า จะพูดจาปราศรัยกับบุคคลผู้หนึ่งผู้ใด ผู้เฒ่า
ผู้แก่ สมณพราหมณาจารย์ ก็พูดแต่ถ้อยคำนุ่มนวลชวนสดับ
ถ้อยคำที่กักขะ ชั่วช้าหยาบคาย อย่าเอาไปใช้ ถ้าใช้เข้าแล้วมัน
เป็นนิสัยติดไป จะไปเป็นคนป่าเถื่อนเช่นนั้นบ้าง...”

“...ส่วนใจเล่า ใจก็ต้องให้นุ่มนวล ให้อ่อนโยน ต้องใช้ใจที่
เป็นบุญเป็นกุศล ใจเป็นอกุศลไม่เอาเข้ามาใช้ ใจที่เห็นผิด เข้าใจผิด
อย่าเอามาใช้ ใจที่เห็นชอบเห็นถูก ก็เอาเข้ามาใช้อย่างชนิดนั้น

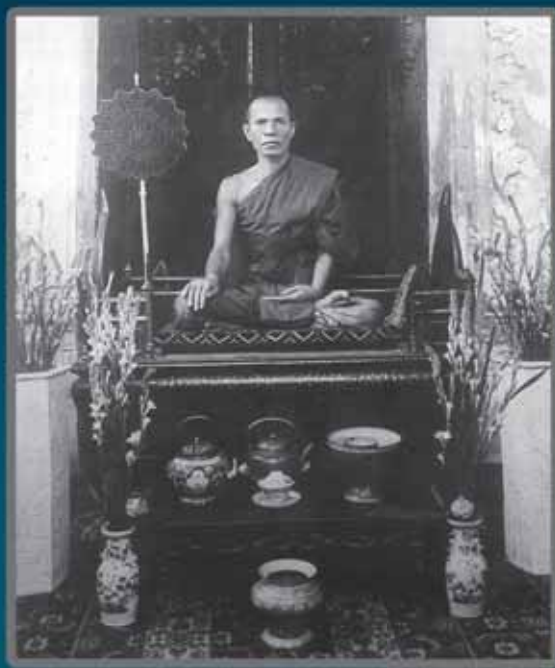
เกิดไปในภายหน้าเป็นมนุษย์ชั้นสูง...”

ในปัจจุบันชาตินี้ ถ้าเรามีฐานะไม่ดี และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี วิธีแก้ก็คือ สักสมบุญทั้งทาน ศีล ภาวนา และรักษากาย วาจา ใจ ให้นุ่มนวล อ่อนโยน เพื่อสร้างสิ่งดีๆ ให้เกิดขึ้น

ถ้าเรามีฐานะดี อยู่ในตระกูลสูง และมีสิ่งดีๆ เพียบพร้อม เรายังต้องสักสมบุญเช่นกัน เพื่อรักษาสิ่งที่เรามีเอาไว้ และเพิ่มพูนให้มากยิ่งขึ้น ขึ้นไป

ถ้าเราทั้งหลายหมั่นทำบุญทำกุศลอย่างสม่ำเสมอ และรักษากาย วาจา ใจ ให้นุ่มนวล อ่อนโยน ตามคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่แล้ว เราต่างก็จะพากันมั่งคั่งร่ำรวย เจริญพลาน ได้บังเกิดในตระกูลที่ดี และเปี่ยมไปด้วยความสุข เมื่อนั้นโลกในมุขของเราก็จะนำเรื่อนรมย์เป็นอย่างยิ่ง และปัญหาเรื่องความแตกต่างของชนชั้นก็จะลดน้อยลง จนกระทั่งหมดสิ้นไปในที่สุด

ความลับไม่มีในโลก

“...ขึ้นชื่อว่าความลับไม่มีในโลกนั้น
ถูกต้องทีเดียวคือ ความลับมีแต่เฉพาะในกายมนุษย์
เท่านั้น กายมนุษย์ละเอียดไม่มีความลับ...”

มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิ่งที่เรียกว่า **“ความลับ”** สิ่งใดที่เป็นความลับ เรามักไม่อยากจะให้ใครรู้ เพราะถ้ามีใครรู้ ความลับก็จะไม่เป็นความลับอีกต่อไป และบางเรื่องอาจจะนำความเดือดร้อนมาสู่เราได้

แต่คนเรามีความอยากรู้อยากเห็นอยู่ด้วยกันทั้งนั้น ยิ่งลับยิ่งอยากรู้ เรื่องอะไรที่ห้ามพูดถึง เรื่องนั้นจะไปเร็วและไปแรง

การอยากรู้ความลับเป็นเหตุให้มนุษย์พยายามหาวิธีไขความลับ เริ่มจากวิธีการขั้นพื้นฐาน เช่น เจาะรูตามข้างฝาเพื่อแอบดู ต่อมาพัฒนาเป็นเครื่องดักฟัง โทรศัพท์วงจรปิด มีอาชีพสายลับเกิดขึ้น รวมทั้งมีคอลัมน์ซุบซิบตามหนังสือพิมพ์และนิตยสาร เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของคน ๆ ละ

เรื่องราวต่างๆ ที่เป็นความลับ หรือเป็นส่วนตัวนั้น ปิดบังได้กับบางคนและบางเวลาเท่านั้น เพราะที่จริงแล้ว **“ความลับ..ไม่มีในโลก”** และไม่มีอะไรที่เป็นความลับสำหรับผู้ศึกษาวิชาธรรมกาย

ดังที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวไว้ว่า **“...ขึ้นชื่อว่าความลับไม่มีในโลกนั้นถูกต้องทีเดียว คือ ความลับมีแต่เฉพาะในกายมนุษย์เท่านั้น กายมนุษย์ละเอียดไม่มีความลับ กายทิพย์**

กายทิพย์ละเอียด กายรูปพรหม กายรูปพรหมละเอียด กาย
อรุปรหม กายอรุปรหมละเอียด อีกรากมายนัก จะโกหก
อย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้ทั้งนั้น...”

เหตุที่กายมนุษย์ละเอียดไม่โกหกนั้น เพราะกายมนุษย์
ละเอียดเป็นกายที่บริสุทธิ์กว่า มีความโลภ โกรธ หลง เบาบางกว่า
และมีศีลบริสุทธิ์กว่ากายมนุษย์หยาบ จึงมีวาจาตรงกับใจ

นอกจากนี้ท่านยังเคยเล่าไว้ด้วยว่า กายละเอียดของ
มนุษย์หรือกายที่ฝันไปโน่นไปนี่ยามเรานอนหลับนั้น ยังรู้เรื่องต่างๆ
มากมาย รู้แม้กระทั่งเรื่องลับ และรู้ว่าใครเป็นคนอย่างไร

“...เรารู้ทีเดียวว่า คนนี้จะซื่อตรงหรือไม่ซื่อตรง ให้ไปดูที่
กายละเอียด ไปถามกายละเอียด กายละเอียดจะไปสืบดู เดี่ยวก็รู้
ได้ทันทีว่า คนนั้นซื่อตรงหรือไม่...”

เรื่องความซื่อหรือไม่ซื่อนี้ เป็นสิ่งที่คนทั่วไปยากจะรู้ได้ ที่
ผ่านมาจึงมีการประดิษฐ์เครื่องจับเท็จรูปแบบต่างๆ เพื่อตรวจ
เช็คความซื่อตรงของผู้ต้องหา แต่ก็ไม่ได้ผลเท่าไรนัก
เพราะคนร้ายเรียนรู้ที่จะโกหกได้แม้กระทั่งเครื่องจับเท็จ ที่

กระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ก็มีการวิจัยคลีนสมองเพื่อหาทาง
ทราบความคิดของมนุษย์ ซึ่งต้องลงทุนด้วยเงินจำนวนมหาศาล
และใช้เวลาหลายปี ถ้าทำสำเร็จจะนำไปใช้สอบสวนข้อเท็จจริงหรือ
อาชญากร และใช้สื่อสารกับผู้ป่วยที่ไม่สามารถเปล่งเสียงได้
ขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างการวิจัย

สำหรับวิชาธรรมกาย ไม่ต้องลงทุนทั้งเงินทั้งเวลา
มากมายขนาดนั้น และไม่ต้องทำการวิจัยแต่อย่างใด แค่เข้าถึง
กายมนุษย์ละเอียดก็สามารถรู้เรื่องราวต่างๆ ได้มากกว่าคนทั่วไป
แล้ว ดังที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านเรียกว่ามี **ปัญญาสองชั้น**
ดังนี้

“...นี่เขาเรียกว่า ปัญญาสองชั้น คือมีปัญญาในกายมนุษย์
ชั้นหนึ่ง และมีปัญญาในกายมนุษย์ละเอียดอีกชั้นหนึ่ง...”

ถ้าใครเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียด คนนั้นจะฉลาดกว่า
มนุษย์ทั่วไปชั้นหนึ่ง ยิ่งเข้าถึงกายต่างๆ ต่อไปอีก ก็จะมียิ่งฉลาด
เพิ่มขึ้น ถ้าเราปฏิบัติธรรมจนกระทั่งเข้าถึงจุดที่ล่วงรู้ความลับได้
การตัดสินใจที่ผิดพลาด หรือความเสียหายที่เกิดจากการถูก
หลอกหลวงก็จะลดน้อยลง เพราะยากที่จะมีใครมาหลอกหลวงเราได้

ถ้าโลกนี้ มีคนที่สามารถล่วงรู้เรื่องลี้ลับต่างๆ ได้อยู่เป็นจำนวนมาก ก็จะช่วยลดบาปให้คนอื่นได้ด้วย เพราะมนุษย์จะโกหกกันน้อยลง ทำความชั่วน้อยลง เพราะบางครั้งที่คนเรากล้าทำความชั่ว ก็เพราะคิดว่าไม่มีใครรู้ ถ้ามีคนรู้ก็จะไม่กล้าทำ สังคมมนุษย์ก็จะสงบสุขขึ้นโดยปริยาย

ในชีวิตของแต่ละคน อาจเคยทำบางสิ่งที่อยากเก็บไว้เป็นความลับ แต่ตอนนี้เรารู้แล้วว่า ความลับ..ไม่มีในโลก

การเพียรพยายามทำความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ด้วยการหยุดใจไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เหนือสะดือ ๒ นิ้วมือ ตามคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่จึงเป็นสิ่งที่ควรถือเป็นกรณียกิจ เพราะนอกจากจะได้บุญมากมายมหาศาลเป็นสิ่งที่ตอบแทนแล้ว สักวันหนึ่งเราจะก้าวไปถึงจุดที่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยตนเองว่า **“ความลับ..ไม่มีในโลก”** เป็นเรื่องจริง

อย่าเลียดีกว่า

“...ถ้าเราคอยระวังรักษาไว้ให้ดี บำเพ็ญสมาธิ
ให้ดวงขาวใสปรากฏอยู่ในศูนย์กลางกายเสมอ
เราจะทำอะไรก็เป็นไปในทางดี...”

หากเปรียบเทียบอัตราเสี่ยงระหว่างการคมนาคมในรูปแบบต่างๆ แล้ว การเดินทางทางอากาศนับว่าปลอดภัยและเกิดอุบัติเหตุน้อยกว่าการคมนาคมประเภทอื่น... คือ ทุกๆ ๑ ล้านเที่ยวบินจะเกิดอุบัติเหตุเฉลี่ย ๐.๘๘ ครั้ง ซึ่งนับว่ามีอัตราเสี่ยงที่น้อยมาก ต่างจากการจราจรทางบกที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นไม่เว้นแต่ละวัน

มนุษย์เราต้องเผชิญกับความเสี่ยงอยู่ตลอดเวลา ทั้งความเสี่ยงในปัจจุบันชาติ และในสังสารวัฏที่ตลอดการเดินทางเต็มไปด้วยความเสี่ยงมหาศาล ซึ่งอาจวัดคร่าวๆ ได้ในอัตราเท่ากับ **เขาโค : ขนโค** ดังที่กล่าวไว้ในพระไตรปิฎกว่า ผู้ที่จะไปสู่สุคติภูมิมีปริมาณเปรียบได้กับเขาโค ส่วนผู้ที่จะไปทุคติภูมิมีปริมาณเปรียบได้กับขนโค

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านห่วงใยเรา เพราะท่านทั้งรู้ทั้งเห็นภัยในวัฏสงสาร ท่านจึงอยากให้ทุกคนเข้าถึงพระธรรมกาย เพื่อจะได้มีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งในปัจจุบันชาติและในภพชาติเบื้องหน้า ท่านจึงเมตตาเตือนให้มีความเพียรในการปฏิบัติธรรมอยู่เสมอๆ

“...อุตส่าห์พยายามทำกันไปอย่าได้ดูหมิ่นดูแคลนหนาอย่าได้เห็นแก่เหน็ดแก่เหนื่อย แก่ยากแก่ลำบากแต่เล็กๆ น้อยๆ

เมื่อมาประสบพบพุทธศาสนา พบของจริงละเอียดของจริงให้ได้
เอาของจริงใส่ไว้กับตัวไว้ให้ได้ ติดกับตัวไว้ให้ได้ อย่าดูถูก
ดูหมิ่นหนา...”

“...อย่าเล่นเอาอย่างเด็ก ถ้าเมื่อเล่นอย่างเด็กแล้วก็ เล่น
หม้อข้าวหม้อแกง เล่นฝุ่นเล่นทรายอยู่ละก็ ชีวิตจะไม่พอใช้...”

“...เข้าถึงธรรมกายให้ได้...ก็จะรู้ตัวทีเดียวว่า อ้อ! เราเป็น
มนุษย์พบพระพุทธศาสนาได้รู้จักของจริง เห็นของจริงอย่างนี้ ไม่
เสียที่ที่พ่อแม่อาบน้ำป้อนข้าวมา อุ้มท้องมาไม่หนักเปล่า...”

ถ้าเราปฏิบัติธรรมจนเข้าถึงดวงปฐมมรรค เข้าถึงกาย
ต่างๆ ไปจนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกาย และตั้งใจปฏิบัติเรื่อยไป
ไม่ละทิ้งความเพียร ก็จะมีชีวิตที่ปลอดภัย ไม่ต้องเสี่ยงอันตราย
ในสังสารวัฏ

“...ถ้าเราคอยระวังรักษาไว้ให้ดี บำเพ็ญสมาธิให้ดวงขาว
ใสปรากฏอยู่ในศูนย์กลางกายเสมอ เราจะทำอะไรก็เป็นไปในทาง

ดี พุดอะไรก็พุดไปทางดี คิดอะไรก็คิดไปทางดี เพราะฉะนั้น จึงควรบำเพ็ญตนให้เป็นฝ่ายขาวเสมอ เวลาจะตายถ้าปล่อยให้ตกอยู่ในฝ่ายดำเรียกว่าหลงตายจะไปสู่ทุกข์ ถ้าอยู่ในฝ่ายขาวเรียกว่าไม่หลงตายจะไปสู่สุคติแน่แท้ จึงเป็นการจำเป็นยิ่งที่จะระวังให้อยู่ฝ่ายขาว...”

“...เมื่อเข้าถึงธรรมกายได้ละก็นั่นแหละได้รัตนะอันประเสริฐแล้ว ...ถ้าว่าใครอยู่กับรัตนะเช่นนี้จะดี มีความสวัสดิ์เรื่อยตลอดภัยเรื่อยทีเดียว อยู่ในธรรมรัตนะ สังขรัตนะให้ใส อยู่กับรัตนะนั้นแหละปลอดภัยทีเดียว ไม่ต้องมีภัยอีกต่อไปทีเดียว ได้รับความสุขทีเดียว...ถ้าได้เข้าถึงพุทธรัตนะแล้วอย่าปล่อยเด็ดขาดใจขาด ขาดไป ตาย ตายไป ใจติดอยู่กับพุทธรัตนะนั้นแหละเอาตัวรอดได้..”

ประโยชน์อื่นๆ ของการทำสมาธิภาวนานอกจากเรื่องความปลอดภัยยังมีอยู่อีกมากมาย แต่การจะเข้าถึงประโยชน์ต่างๆ เหล่านั้นได้ ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจึงจะเห็นผล

“...ในการบำเพ็ญภาวนา ความเพียรเป็นข้อสำคัญยิ่ง ต้องทำเสมอทำเนื่องๆ ในทุกอิริยาบถ ไม่ว่านั่ง นอน เดิน ยืน

และทำเรื่อยไป อย่าหยุด อย่าละ อย่าทอดทิ้ง อย่าท้อแท้ มุ่ง
รุดหน้าเรื่อยไป ผลจะเกิดวันหนึ่ง ไม่ต้องสงสัย ผลเกิดอย่างไร
ท่านรู้ได้ด้วยตัวของท่านเอง...”

ตัวอย่างของผลอันวิเศษของการทำสมาธิภาวนา ที่
พระเดชพระคุณหลวงปู่กล่าวไว้

สมาธิกับความสุข : “...สุขในฌานอะไรจะไปสู่ ในภพนี้ไม่
มีสุขเท่าถึงดอก สุขในฌานนะ สุขลึ้มสมบัตินั้นแหละ สมบัติ
กษัตริย์ก็ไม่อยากได้ สุขในฌานนะ สุขนักหนา...”

สมาธิกับความฉลาด : “...ถ้าว่าทำกรรมกายเป็นละก็ มัน
ฉลาดกว่ามนุษย์หลายสิบเท่าเชียวนะ นี่พอเข้าถึงกายมนุษย์
ละเอียด ก็ฉลาดกว่าเท่าหนึ่งแล้ว สูงกว่าเท่าหนึ่งแล้ว เข้าถึง
กายทิพย์ก็สองเท่าแล้ว กายทิพย์ละเอียดก็สามเท่าแล้ว
กายรูปพรหมสี่เท่า กายรูปพรหมละเอียดห้าเท่า กายอรูปพรหม
หกเท่า กายอรูปพรหมละเอียดเจ็ดเท่า เข้าถึงกายธรรมและ
กายธรรมละเอียด ๘-๙ เท่า เข้าไปแล้ว มันมีความฉลาดกว่ากัน
อย่างนี้ละ...”

ความเสี่ยงของการเดินทางในสังสารวัฏ มีอัตราเท่ากับ
เขาโค : ชนโค ก็ไม่ทราบว่ามี ๑ ตัวมีขนมากเท่าไร ทราบ
แต่ว่า ศิระษะมนุษย์ที่มีเนื้อที่เพียงเล็กน้อยนี้ มีผมประมาณ
๑๐๐,๐๐๐ เส้น อัตราเสี่ยงของการเดินทางในวัฏสงสารจึงเป็น
อัตราเสี่ยงที่สูงที่สุดและน่ากลัวที่สุด

นี่ถ้าพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านไม่ชี้ทางรอดให้ว่า **“หยุด
เป็นตัวสำเร็จ”** ด้วยการนำใจมาหยุดนิ่งไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่
๗ โอกาสที่แต่ละคนจะได้อยู่ในประเภทเขาโคจะมีสักกี่เปอร์เซ็นต์?

วาจาศักดิ์สิทธิ์

“...หัดวาจาไพเราะเสียในชาตินี้
ชาติต่อๆ ไปวาจาของตนศักดิ์สิทธิ์...”

ในบรรดาстил ๔ ข้อ มีหลายๆ คนบอกว่าстилข้อ ๔ รักษายากที่สุด และมีนักธุรกิจบางคนให้เหตุผลว่า “ในการทำธุรกิจนั้น ไม่อาจพูดความจริงได้ทั้งหมด”

การรักษาстилข้อ ๔ นั้น นอกจากงดเว้นจากการพูดเท็จแล้ว ก็ควรละเว้นการพูดคำหยาบ คำส่อเสียด และคำเพ้อเจ้ออีกด้วย จึงจะรักษาстилข้อนี้ได้สมบูรณ์

ในข้อห้ามทั้ง ๔ ข้อนี้ การพูดเท็จ หรือพูดโกหก เป็นสิ่งที่รับรู้ได้ยากที่สุดในบรรดาข้อห้าม ๔ ประการนี้ และอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทั้งผู้อื่น และตัวผู้พูดเอง (ทันตาเห็น ถ้ามีคนจับได้) โดยมีปริมาณความเสียหายตั้งแต่ เล็กน้อย ปานกลาง มาก ไปจนกระทั่งมากที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า “โกหกเรื่องอะไร”

ส่วนการพูดคำหยาบ คำส่อเสียด และคำเพ้อเจ้อนั้น ก็สามารถก่อความเสียหายได้เช่นกัน แต่เนื่องจากเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด รับรู้ได้ง่าย ผู้ฟังจึงพอมีโอกาสตั้งรับได้ อานุภาพการทำลายล้างจึงอาจไม่ลึกซึ้งแนบเนียนเท่ากับการโกหกหลอกลวง

อย่างไรก็ตาม การงดเว้นถ้อยคำเหล่านี้ นอกจากจะไม่ทำให้เกิดความเสียหายทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นแล้ว เรายังจะได้รับสิ่งตอบแทนที่คุ้มเกินคุ้ม คือ เราจะเป็นบุคคลที่น่ารักและได้รับการยอมรับเชื่อถือจากผู้อื่นในปัจจุบันชาตินี้เลยทีเดียว

ภพชาติต่อไปเราจะมีฟินสวย ขาวสะอาด เรียบเสมอกัน
กลิ่นปากหอม ไม่ถูกใส่ร้ายป้ายสี จะได้รับความจริงใจจากผู้อื่น
และที่สำคัญที่สุด เราจะมีวาจาศักดิ์สิทธิ์ ดังที่พระเดชพระคุณ
หลวงปู่ท่านกล่าวไว้ว่า

“...ถ้าใครต้องการวาจาศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ ต้องพยายามห้าม
วาจาทุจริตเสีย ...พวกที่พูดวาจาพล่อยๆ เอาเรื่องเอาราวไม่ได้
วาจาเหลวไหลชนิดนี้ฆ่าวาจาของตัวเอง ทำลายความศักดิ์สิทธิ์
ของตัวเอง ไม่มีใครทำให้ นี่ต้องอดสำห้แก้ไขวาจาของตน ให้
เป็นวาจาที่ไพเราะ อ่อนหวานอยู่รำไป นี่เป็นประโยชน์แก่ตนด้วย
เป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่นด้วย เป็นทั้งประโยชน์แก่กันและกัน...”

“...หัดวาจาไพเราะเสียในชาตินี้ ชาติต่อไป วาจาของตน
ศักดิ์สิทธิ์ จะพูดอะไรสำเร็จกิจหมดทุกอย่าง ถ้าใช้วาจาหยาบก็
เท่ากับวาจาจอบตัวเอง ในชาตินี้ก็ดี วาจาหมดอำนาจหมดสิทธิ์
ไม่มีอำนาจอะไร พูดไปก็เท่ากับไม่ได้พูด พูดอะไรเป็นไม่สำเร็จ...”

วาจาศักดิ์สิทธิ์ คืออะไร?

วาจาศักดิ์สิทธิ์ ก็คือ วาจาที่มีอำนาจ บันดาลให้สิ่งที่

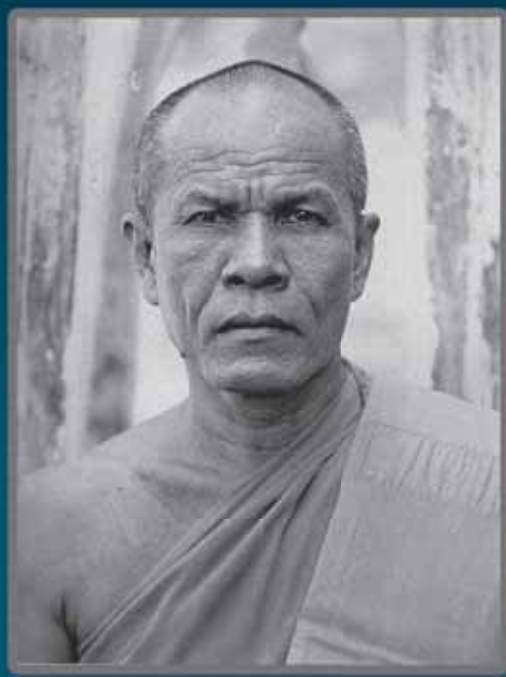
กล่าวออกไปสำเร็จได้ดังประสงค์ และผู้ใดได้ฟังจะต้องทำตาม

วาทะศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่ายๆ จะต้องมีบุญ
มารองรับด้วยการบำเพ็ญกุศลทางวาจาเอาไว้ คือรักษาศีลข้อ ๔
เป็นอย่างดี โดยพูดวาจาไพเราะ อ่อนหวาน พูดคำจริงที่เป็น
ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น และงดเว้นวจีทุจริต คือ การพูดเท็จ
การพูดคำหยาบ การพูดส่อเสียด และการพูดเพ้อเจ้อ

สำหรับบางคน อาจเป็นเรื่องยากที่จะทำได้บริสุทธิ์
ครบถ้วนทุกประการ ทั้งการไม่พูดเท็จ ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูด
ส่อเสียด และไม่พูดเพ้อเจ้อ แต่ถ้าเรางดเว้นคำพูดเหล่านี้ แล้วได้
วาทะศักดิ์สิทธิ์มาเป็นการตอบแทน ก็น่าจะคุ้มยิ่งกว่าคุ้ม

จากนี้ไป ถ้าเราคิดให้รอบคอบและถามตัวเองทุกครั้งก่อน
ทำผิดศีลข้อ ๔ ว่า “นี่เรากำลังจะทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของตัว
เองอยู่หรือเปล่า” เชื่อว่าเราจะสามารถรักษาศีลข้อ ๔ ได้
บริสุทธิ์บริบูรณ์มากขึ้น

สักวัน..เราจะไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย

“...พญามารนั่นเองเป็นคนทำให้แก่
ให้เจ็บ ให้ตาย เกิด แก่ เจ็บ ตาย อย่างยับเยิน...”

ในทางการแพทย์ **การเกิด** หรือการมีชีวิต เริ่มนับจากเวลาที่หัวใจทารกในครรภ์เริ่มเต้น คือ ช่วงที่แม่ตั้งครรภ์ประมาณ ๔ เดือน แต่แพทย์บางคนอาจจะถือว่า การมีชีวิตหมายถึง ต้องคลอดออกมาเสียก่อน

การแก่ ดูได้จากการเสื่อมของอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย เช่น กล้ามเนื้อแข็งแรงน้อยลง ลิ้นรับรสไม่ดี ตาฝ้าฟาง หูไม่ค่อยได้ยิน ระบบย่อยอาหารทำงานไม่ดีเหมือนเดิม ฯลฯ

การเจ็บ ดูได้จากอาการไม่สบายกาย ไม่สบายใจ ที่ผิดไปจากสภาวะปกติ

การตาย ทางทางการแพทย์จะสรุปว่าคนตาย ก็ต่อเมื่อสมองตาย

มนุษย์เราค้นหาความลับเรื่องการเกิด แก่ เจ็บ ตายมานานแสนนาน ทำให้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์พัฒนาไปไกลมาก การชะลอความแก่ การรักษาความเจ็บป่วย และการยืดอายุด้วยวิธีการต่างๆ ถูกคิดค้นขึ้นมาอย่างไม่หยุดยั้ง แต่มนุษย์ก็ยังคงแก่ เจ็บ และตายในที่สุด พุดง่าย ๆ ก็คือสู้ไม่เคยชนะ และที่สำคัญมันยิ่งใหญ่เกินกว่าที่คนธรรมดาจะคิดสู้ มนุษย์จึงต้องทนทุกข์ทรมานกับความแก่ เจ็บ ตาย มานานแสนนาน

แต่แล้ววันหนึ่ง ก็มีประกายแห่งแสงสว่างวาบขึ้นมา เมื่อ

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวว่า มนุษย์เราไม่จำเป็นต้องแก้
ต้องเจ็บ ต้องตาย

ทำไมท่านถึงกล่าวเช่นนี้ ?

ที่ท่านกล่าวเช่นนี้ เป็นเพราะท่านรู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอด
ในวิชชาธรรมกาย ท่านเข้าถึงวิชชาธรรมกายที่มีความละเอียด
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระธรรมกายนับอสงไขยพระองค์ไม่ถ้วน
ท่านจึงสามารถเข้าไปเห็นถึงสาเหตุที่ทำให้เราต้องแก้ ต้องเจ็บ
ต้องตาย ซึ่งคนทั่วไปไม่เคยเห็น สิ่งนั้นก็คือพญามาร ดังคำพูด
ของท่านที่ว่า

“...พญามารนั่นเอง เป็นคนทำให้แก้ ให้เจ็บ ให้ตาย เกิด
แก้เจ็บตายอย่างยับเยิน...พญามารทั้งนั้น ไม่ใช่ใคร ไม่มีใครรู้
แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล นิพพานตลอดกายมีเท่าไรไม่มี
ใครรู้...”

เมื่อท่านค้นพบสาเหตุและรู้แจ้งแทงตลอดในเรื่องเกิด แก่
เจ็บ ตาย และรู้วิธีการแก้ไขแล้ว ท่านก็ใช้วิชชาธรรมกายสู้กับ
ความแก้ ความเจ็บ ความตาย ตลอดมา โดยไม่ได้อยู่นิ่งเฉย
แม้แต่วันเดียว ด้วยหวังว่าจะช่วยมนุษย์ให้พ้นทุกข์ แม้ว่าจะเป็น

เรื่องที่ยากยิ่งก็ตาม ดังที่ท่านกล่าวไว้ว่า

“...ใครๆ ไม่อาจสามารถจะเอาชนะความแก่ความตายนั้น ด้วยการสู้รบ ด้วยเวทมนตร์ ...หรือจะสู้รบด้วยทรัพย์ มิทรัพย์ จะเอาทรัพย์ไปไถ่ถอนตัว แก่ความแก่ ความตาย เรื่องความแก่ ความตายไม่มีทางสู้ ไม่มีทางแก้ทีเดียว

แต่ว่ามีแก้อยู่ที่วัดปากน้ำ วิชชาธรรมกายไปเห็นวิชา เหล่านี้หมด ไปเห็นความแก่ ความตาย เวลานี้เขาว่าสมภารวัด ปากน้ำกำลังสู้กับความแก่ ความตาย สู้จริงๆ ผู้เทศน์นี้แหละ ๒๒ ปี ๘ เดือนเศษแล้ว ๘ เดือน ๙ วัน วันนี้แล้ว วินาทีนี้มีได้ หยุด เพียรสู้ความแก่ความตายไม่ได้ถอยกันเลย...จะแก้ความแก่ ความตายใหม่ ไม่ให้มีเจ็บ ไม่ให้มีตาย...”

ถ้าไม่แก่ ไม่ตาย แล้วจะเป็นอย่างไรกัน?

เรื่องนี้ท่านกล่าวว่า เมื่อเรามีอายุมากขึ้น เราจะยิ่งมีความ เจริญมากขึ้น ไม่มีความเสื่อม และพอบารมีครบถ้วนสมบูรณ์ ก็ จะตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า หรือเป็นพระอรหันต์ เข้าสู่นิพพานได้ โดยไม่ต้องตาย ดังนี้

“...อึ้งแก่หนักเข้าก็สวยงามหนักเข้า แล้วก็โตหนักเข้าด้วย ผิดกัน (ผิดกัน หมายถึง ผิดกับปัจจุบันที่อึ้งแก่อึ้งเสียม-ผู้เขียน) โตหนักเข้าๆ สวยงามหนักเข้า โตหนักเข้า สวยงามหนักเข้า ไม่มีไขลงกัน มีแต่ไขขึ้นกันไป ไม่มีถอยกลับกัน พอครบบารมีของตนที่จะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า หรือพระอรหันต์อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็เป็นพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ไม่ต้องไปทรมานให้เหนื่อยยากลำบาก...”

ขณะที่ต่อสู้กับความแก่ ความเจ็บ และความตายนั้น พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านมีภารกิจมากมาย เช่น ดูแลปกครอง วัดใหญ่ที่มีพระภิกษุสามเณรมากที่สุดในยุคนั้น สวดมนต์ทำวัตร ในอุโบสถทุกวัน ให้โอวาทพระภิกษุ สามเณร วันละ ๒ เวลา วันพระและวันอาทิตย์แสดงธรรมในอุโบสถ ควบคุมดูแลการทำวิชาในโรงงานทำวิชาทุกเวรทั้งกลางวันและกลางคืน ทุกวัน พุทธศาสนิกชนการทำสมาธิที่ศาลา ในแต่ละวันท่านมีเวลานอนประมาณ ๒-๓ ชั่วโมง แม้ในขณะที่สูงวัยและอาพาธ ท่านก็ยังคงควบคุมการปฏิบัติธรรมและการทำวิชา โดยให้พระภิกษุมานั่งสมาธิปฏิบัติธรรมใกล้ๆ ท่านทุกวัน

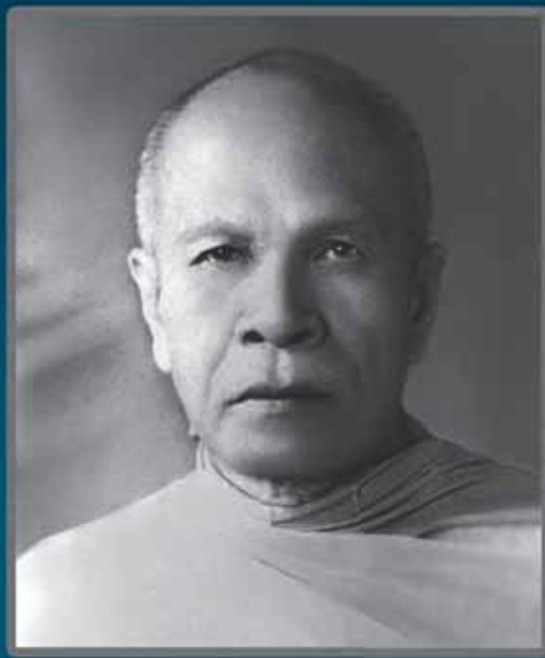
แม้จะเหน็ดเหนื่อยตรากตรำเพียงใด แต่ท่านก็เร่งรีบกับความแก่ความตายไม่หยุดหย่อนทุกวัน ท่านปรารถนาที่จะทำลายต้นตอของโลภะ โทสะ โมหะ และสิ่งที่เบียดเบียนมนุษย์ให้หมดสิ้นไป และเมื่อถึงวันนั้น โลกของเราจะน่าอยู่เหมือนสวรรค์ มวลมนุษยชาติจะมีแต่ความสุข ดังที่ท่านกล่าวไว้ว่า

“...พญามารแพ้เด็ดขาดเมื่อเวลาไร เวลานั้นหมดทุกข์ในโลก เท่าปลายผมปลายขนก็ไม่มี มีความสุขเหมือนยังกับท้าวสวรรค์ หรือเหมือนกับท้าวพรหม หรือเหมือนกับพระนิพพาน สุขขนาดนั้น เป็นสุขสำราญขนาดนั้น...”

ท่านทุ่มเทชีวิตเพื่อให้มนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลายมีความสุข และจะเข้านิพพานเป็นคนสุดท้าย และในขณะที่การต่อสู้กับความแก่ ความเจ็บ ความตาย ของท่านก็ยังคงดำเนินต่อไปในสภาวะของสมณเทวบุตร สักวันหนึ่งเมื่อท่านได้ชัยชนะ วันนั้นมนุษย์จะมีชีวิตที่เปี่ยมสุข ไม่ต้องแก่ ไม่ต้องเจ็บ ไม่ต้องตาย และไม่ต้องเกิดมาเผชิญทุกข์ในสังสารวัฏอีก

ท่านมีเมตตาต่อเราและมวลมนุษยชาติ และทุ่มเทให้ถึงขนาดนี้ เราได้ตอบแทนพระคุณท่านและสนับสนุนงานของท่านในทางใดทางหนึ่งอย่างเต็มที่แล้วหรือยัง?

กำเนิดผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หรือ หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย มีนามเดิมว่า **สด มีแก้วน้อย** เกิดเมื่อวันศุกร์ แรม ๖ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีวอก ตรงกับวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๒๗ ณ บ้านสองพี่น้อง ตำบลสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นบุตรคนที่สองของนายเงิน และนางสุดใจ มีแก้วน้อย

ในวัยเด็ก ท่านได้ศึกษาเล่าเรียนจนสามารถอ่าน เขียน ทั้งหนังสือไทยและขอมได้คล่องแคล่ว เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ท่านก็กลับมาช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพค้าข้าว จนอายุได้ ๑๔ ปีเศษ บิดาถึงแก่กรรม ท่านเป็นลูกชายคนโตจึงต้องหาเลี้ยงครอบครัวแทนบิดา

เมื่ออายุได้ ๑๙ ปีเศษ ท่านเกิดธรรมสังเวชว่า “การหาเงินเลี้ยงชีพนั้นลำบาก บิดาของเราที่หาเป็นอย่างนี้ ต่างไม่มีเวลาว่างกันทั้งนั้น ถ้าใครไม่รีบหาให้มั่งมี ก็เป็นคนชั้นต่ำ ไม่มีใครนับหน้าถือตา เข้าหมู่เพื่อนบ้านก็อับอาย ไม่เทียมหน้าเขา บุรพชนต้นสกุลก็ทำมาอย่างนี้เหมือนกัน จนถึงบิดาเรา และตัวเราในบัดนี้ก็คงทำอยู่อย่างนี้ ก็บัดนี้บุรพชนทั้งหลายได้ตายหมดแล้ว แม้เราก็จักตายเหมือนกัน” ท่านอยากออกบวชเพื่อแสวงหาหนทางพ้นทุกข์ จึงจุดธูปบูชาพระและอธิษฐานว่า

“ขออย่าให้เราตายเสียก่อนเลย ขอให้ได้บวช ถ้าบวชแล้วไม่สึก จนตลอดชีวิต”

ต่อมาเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๙ ขณะมีอายุได้ ๒๒ ปี ท่านได้บรรพชาอุปสมบท ณ วัดสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ฉายาว่า “จนทสโร” นับแต่วันแรกที่บวช ท่านก็เริ่มฝึกธรรมปฏิบัติทุกวันตลอดมา ควบคู่ไปกับการเรียนคันถธุระ

ท่านจำพรรษาอยู่ที่วัดสองพี่น้อง ๗ เดือนเศษ จากนั้นเดินทางไปจำพรรษาอยู่ที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม กรุงเทพฯ ศึกษาความรู้ในพระไตรปิฎกอยู่ที่วัดพระเชตุพนฯ เป็นเวลาถึง ๑๑ พรรษา จนเชี่ยวชาญภาษาบาลี จากนั้นจึงตั้งใจเรียนวิปัสสนาธุระให้ยิ่งๆ ขึ้นไป โดยศึกษาธรรมปฏิบัติจากพระอาจารย์หลายท่าน และศึกษาวิธีการปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตนเองจากคัมภีร์วิสุทธิมรรค

ค้นพบวิชชาธรรมกาย

ในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ ย่างเข้าพรรษาที่ ๑๒ ท่านไปจำพรรษาอยู่ ณ วัดโบสถ์ (บน) ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ในวันเพ็ญเดือน ๑๐ ระหว่างกลางพรรษาที่ ๑๒ เวลาเช้าตรู่ก่อนออกบิณฑบาต ท่านได้ระลึกขึ้นมาว่า “เราบวชมานานนับได้ ๑๒ พรรษาแล้ว ยังไม่บรรลุนิพพานของพระพุทธเจ้าเลย ทั้งที่การศึกษาของเราก็ไม่เคยขาดสักวัน เราควรจะรีบกระทำความเพียรให้รู้เห็นของจริงในพระพุทธศาสนา หากไม่เริ่มปฏิบัติ ก็จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ตกอยู่ในความประมาท”

หลังกลับจากบิณฑบาต ท่านจึงเดินเข้าสู่อุโบสถเพื่อปฏิบัติธรรม โดยตั้งปณิธานในใจว่า หากไม่ได้ยินกลองเพลก็จะยังไม่ลุกขึ้นจากที่ ท่านหลับตาภาวนา **“สัมมา อะระหัง”** จนกระทั่งใจหยุดเป็นจุดเดียวกัน เห็นเป็นดวงใสบริสุทธิ์ขนาดเท่าฟองไข่แดงของไก่ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ความปวดเมื่อยทั้งหลายมลายหายไปหมด พอตีกลองเพลดังกังวานขึ้น

เย็นวันนั้น หลังจากลงพระปาฏิโมกข์แล้ว ท่านได้เข้าไปในอุโบสถ เพื่อปรารภความเพียร ท่านหวนคิดถึงเมื่อครั้งอายุ ๑๙ ที่ได้ปฏิญาณตนบวชจนตาย บัดนี้เวลาผ่านมาถึง ๑๕ ปี ก็ยังไม่ได้บรรลุนิพพานที่พระพุทธองค์ทรงรู้เห็นเลย ท่านจึงตั้งสัจจาธิฐานทำสมาธิภาวนาอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพันว่า **“ถ้าเรานั่งลงไปครั้งนี้ไม่เห็นธรรมที่พระพุทธเจ้าต้องการ เป็นอันไม่ลุกจากที่นี้จนหมดชีวิต”**

จากนั้น ก็นั่งเจริญสมาธิภาวนา เวลาผ่านไปประมาณ ครึ่งค่อนคืน ใจหยุดสงบนิ่งที่ศูนย์กลางกายได้ส่วนพอดี ดวงกลม โตใสบริสุทธิ์ที่ศูนย์กลางกายที่เห็นเมื่อเพลยั้งใสสว่างมากขึ้นราว กระเจกเงา ใหญ่ขนาดดวงอาทิตย์ เห็นอยู่อย่างนั้นหลายชั่วโมง โดยไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรต่อไป

ขณะนั้น มีเสียงหนึ่งผุดขึ้นมาจากกลางดวงนั้นว่า **“มัชฌิมา ปฏิปทา”** ทางสายกลางไม่ตึงนักไม่หย่อนนักในความหมายของปริยัติ ขณะเดียวกันที่ศูนย์กลางดวงกลมใสสว่าง นั้นปรากฏมีจุดเล็กเรืองแสงสว่างวาบขึ้นมา ท่านจึงคิดว่า นี่ กระมังทางสายกลาง ท่านจึงมองไปที่จุดนั้นทันที จุดนั้นค่อยๆ ขยายโตขึ้นมาแทนที่ดวงเก่าซึ่งหายไป ท่านมอง *เข้ากลาง จุดเล็กที่อยู่กลางดวงใสเรื่อยไป ก็ได้เห็นดวงใหม่ที่สุกใสยิ่งกว่า ลอยขึ้นมา ท่านเข้ากลางดวงใหม่ที่ลอยขึ้นมาแทนที่อย่างต่อเนื่อง ไม่ขาดสายไปเรื่อยๆ ในที่สุดจึงเห็นกายต่างๆ เกิดขึ้นจนกระทั่ง เข้าถึงพระธรรมกายกลางดิกคตินั่นเอง

ในเวลานั้น ท่านเข้าใจอย่างชัดเจนด้วยตนเองว่า ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ลึกซึ้งนัก พันวิสัยของการที่จะ ตรินึกคิดหรือคาดคะเนเอาได้ เพราะถ้ายังตรินึกคิดอยู่ก็เข้าไม่ถึง

(*เข้ากลาง หมายถึง ดำเนินจิตเข้ากลางดวงที่เห็นเข้าไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเข้าถึง พระธรรมกายที่อยู่ในทางสายกลาง)

จะเข้าถึงได้ต้องทำให้ใจ คือ ความรู้ตริก รู้นึก รู้คิด รวมหยุด เป็นจุดเดียวกัน พอหยุดก็ดับ ดับแล้วจึงเกิด ในเวลาต่อมาท่าน จึงกล่าวสรุปไว้เป็นประโยคสั้นๆ ว่า **“หยุดเป็นตัวสำเร็จ”**

การเข้าถึงพระธรรมกายของหลวงปู่ นับเป็นการค้นพบที่ ยิ่งใหญ่ เพราะมิได้เป็นเพียงการปฏิบัติตามหรือจดจำจากตำรา แต่เป็นการรู้เห็นและเข้าถึงธรรมจริงแท้ที่มีอยู่ภายในด้วยตนเอง โดยการดำเนินจิตเข้าไปในหนทางสายกลาง ด้วยการทำให้ให้ หยุดนิ่ง

วิธีการดำเนินจิตเข้าไปในเส้นทางสายกลางอันเป็นหนทาง สู่ความพ้นทุกข์ ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลาย ได้ดำเนินไปแล้วนี้หายไปถึงสองพันปี การค้นพบของท่าน จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อมนุษยชาติ และยังเป็นพยานยืนยัน พระดำรัสของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ตรัสไว้แก่เหล่าพระสงฆ์ สาวกว่า **“ธรรมกายเป็นชื่อของตถาคต”**

เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่เข้าถึงพระธรรมกายแล้ว ท่าน ก็มุ่งมั่นในการทำสมาธิภาวนา ยิ่งปฏิบัติก็ยิ่งลึกซึ้งมากขึ้น เมื่อ ออกพรรษาแล้วท่านเดินทางไปปฏิบัติธรรมและสอนที่วัดบางปลา ตำบลบางเลน จ.นครปฐม สอนอยู่ราวๆ ๔ เดือนมีพระภิกษุ ปฏิบัติได้ ๓ รูปและฆราวาสอีก ๔ คน ถือเป็นพยานในการ

บรรลุลหรรณของท่ำน การสอนครั้งน้ันนั้เป็นจุดเริ่มต้นของการเผยแผ่วิชชาธรรมกาย

ต่อมาท่ำนได้เดินธุดงค์ไปสอนในที่ต่างๆ อีกลงหลายแห่ง มีประชาชนมาศีกษาธรรมปฏิบัติกันเป็นจ่ำนนวนมาก และต่างได้รับผลดีตามความตั้งใจแห่งการปฏิบัติของตน

เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ

ในราวกลางปี พ.ศ. ๒๔๖๑ (กลางรัชกาลที่ ๖) ท่ำนได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ซึ่งในขณะนั้นชำรุดทรุดโทรมมาก เป็นถึงวัดร้าง มีพระประจำวัดอยู่เพียง ๑๓ รูป

ท่ำนได้ทำนุบำรุงวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ จนกระทั่งมีความเจริญรุ่งเรือง มีพระภิกษุสามเณรถึง ๔๐๐ กว่ารูป มากที่สุดในประเทศไทยในยุคนั้น และสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่พระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่ำนตระหนักดีว่า วิชชาธรรมกายเป็นสิ่งเดียวที่สามารถช่วยชาวโลกให้พ้นทุกข์ได้อย่างแท้จริง ด้วยความเมตตาอยากให้ทุกคนมีที่พึ่งที่ระลึกอันประเสริฐ ท่ำนจึงทุ่มเทเผยแผ่วิชชาธรรมกายโดยเปิดสอนทำสมาธิภาวนา

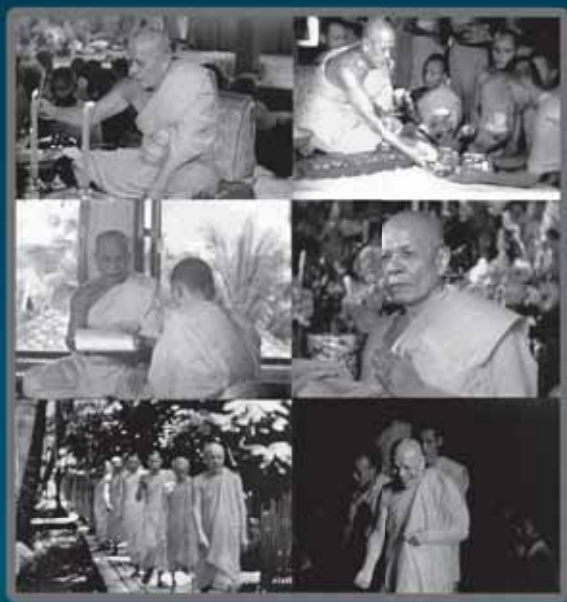

ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ส่งพระภิกษุและแม่ชีออกเผยแผ่
วิชชาธรรมกายแก่ประชาชนในจังหวัดต่างๆ และในต่างประเทศ
ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น และประเทศในทวีปยุโรป ทำให้มี
ผู้ปฏิบัติธรรมเข้าถึงดวงปฐมมรรค เข้าถึงกายต่างๆ และเข้าถึง
พระธรรมกายเป็นจำนวนมาก ท่านเป็นที่เคารพสักการะอย่างสูง
ของมหาชนทั้งหลายทุกชนชั้นทั้งภายในและต่างประเทศ ชื่อเสียง
เกียรติคุณของท่านโด่งดังระบือไกลตั้งแต่ยุคนั้นมาจนกระทั่ง
ปัจจุบัน

ในปีพ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อนที่ท่านจะมรณภาพประมาณ ๕ ปี
ท่านได้เรียกประชุมศิษย์เป็นกรณีพิเศษที่ศาลาการเปรียญ เพื่อ
แจ้งให้ทุกคนทราบว่าท่านจะมรณภาพในอีก ๕ ปีข้างหน้า
**กิจการใดที่ท่านดำเนินไว้แล้ว ขอให้ช่วยกันทำกิจการนั้นๆ ต่อไป
อย่าทอดทิ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเผยแผ่วิชชาธรรมกาย**

ในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นมา พระเดชพระคุณ
หลวงปู่เริ่มอาพาธด้วยโรคความดันโลหิตสูง และมรณภาพลง
ในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๒ รวมอายุได้ ๗๕ ปี รวม
พรรษาได้ ๕๓ พรรษา

เหตุการณ์ในชีวิต พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

เหตุการณ์ในชีวิต พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ

ปี พ.ศ.	อายุ	พรรษา	เหตุการณ์
๒๔๒๗			หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เกิดที่บ้านสองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี
๒๔๓๖	๙		เริ่มเรียนหนังสือกับพระน้าชาย ที่วัดสองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี
๒๔๓๘	๑๑		เรียนหนังสือที่วัดบางปลา อ.บางเลน จ.นครปฐม
๒๔๔๑	๑๔		บิดาถึงแก่กรรม เริ่มเป็นพ่อค้าข้าว
๒๔๔๖	๑๙		อธิษฐานจิตขอบวชตลอดชีวิต
๒๔๔๙	๒๒	๑	อุปสมบทที่วัดสองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี
๒๔๕๐	๒๓	๒	ย้ายมาวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม กรุงเทพฯ

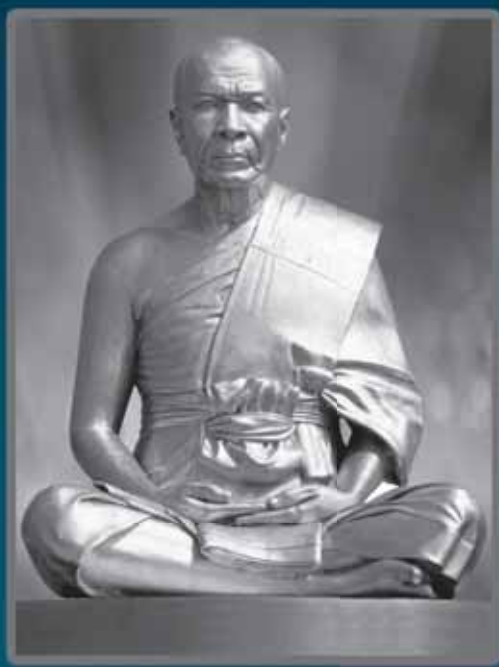
ปี พ.ศ.	อายุ	พรรษา	เหตุการณ์
๒๔๖๐	๓๓	๑๒	บรรลุลัทธิที่วัดโบสถ์ (บน) ต.บางคูเวียง อ.บางกรวย จ.นนทบุรี
๒๔๖๐	๓๓	๑๒	หลังจากออกพรรษา ไปเผยแผ่ธรรมครั้งแรกที่ วัดบางปลา อ.บางเลน จ.นครปฐม
๒๔๖๑	๓๔	๑๓	มาอยู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
๒๔๖๔	๓๗	๑๖	เป็นพระครูสมณธรรมสมาทาน
๒๔๗๔	๔๗	๒๖	ตั้งโรงงานทำวิชา
๒๔๙๐	๖๓	๔๒	ได้ตำแหน่งพระอุปัชฌาย์
๒๔๙๒	๖๕	๔๔	เป็นพระภิกษุโกศลเถร

ปี พ.ศ.	อายุ	พรรษา	เหตุการณ์
๒๔๙๓	๖๖	๔๕	ทำพระของขวัญรุ่น ๑ ตั้งโรงเรียน
๒๔๙๔	๖๗	๔๖	ทำพระของขวัญรุ่น ๒
๒๔๙๖	๖๙	๔๘	ส่งพระไปเผยแพร่ที่อังกฤษ
๒๔๙๘	๗๑	๕๐	เป็นพระมงคลราชมุนี
๒๔๙๙	๗๒	๕๑	ทำพระของขวัญรุ่น ๓
๒๕๐๐	๗๓	๕๒	เป็นพระมงคลเทพมุนี
๒๕๐๒	๗๕	๕๓	หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ มรณภาพ

รูปเหมือนทองคำ
พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

ความยิ่งใหญ่ของผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

ในคืนวันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ พ.ศ. ๒๔๖๐ ณ อุโบสถวัดโบสถ์ (บน) บางคูเวียง จังหวัดนนทบุรี ได้เกิดเหตุการณ์สำคัญ ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของมวลมนุษยชาติครั้งใหญ่ นั่นคือ การที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ได้ค้นพบวิชชาธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ได้เลือนหายไปหลังพุทธปรินิพพานกว่าสองพันปีกลับคืนมาอีกครั้ง ด้วยการทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันบำเพ็ญสมาธิภาวนา

จากนั้น ท่านก็ได้นำพาแสงสว่างแห่งพระรัตนตรัยมาสู่ใจของมวลมนุษยชาติอีกครั้ง ด้วยคำสอนที่ท่านสรุปแนวทางการปฏิบัติไว้เป็นหนึ่งเดียวว่า **“หยุดเป็นตัวสำเร็จ”** โดยการนำใจมาหยุดนิ่งไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ จนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกาย ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดที่มีอยู่ในตัวของมวลมนุษยชาติทุกคน และจะนำพามนุษย์ทุกคนให้หลุดพ้นจากการเกิด แก่ เจ็บ ตายได้ในที่สุด

พระเดชพระคุณหลวงปู่จึงเป็นบุคคลที่หาได้ยากยิ่ง ถ้าไม่มีท่าน มนุษย์หลังพุทธกาลก็ยังคงหลับใหลไม่รู้จักศูนย์กลางกาย ไม่รู้จักหนทางพ้นทุกข์ และไม่รู้ว่าหนทางพระนิพพานอยู่ที่ใด จะต้องเวียนว่ายตายเกิดตามกระแสแห่งกรรมและอาจพลาดพลั้งตกลงไปสู่บ่วงแห่งมารโดยง่าย

ทำไมต้องหล่อรูปเหมือนพระมงคลเทพมุนีด้วยทองคำ

ทองคำ เป็นวัตถุธาตุที่สูงค่า บริสุทธิ์ถึงดงาม และคงทนถาวร แม้เวลาจะผ่านไปนานนับพันปีก็ยังคงคุณค่าและความงามที่เป็นอมตะไว้ได้ ด้วยเหตุนี้ ทองคำจึงเป็นวัตถุธาตุที่เหมาะสมที่สุดเท่าที่จะหาได้ในปัจจุบัน ในการนำมาหล่อรูปเหมือนของพระเดชพระคุณหลวงปู่ เพื่อแสดงความกตัญญูต่อท่าน ที่ท่านได้สละชีวิตค้นพบวิชชาธรรมกายกลับคืนมาให้แก่ชาวโลก และเพื่อประกาศพระคุณอันยิ่งใหญ่ของท่านให้โลกได้ประจักษ์ไปชั่วกาลนาน รวมทั้งเพื่อให้ผู้มีจิตศรัทธาและอนุชนรุ่นหลังได้มีโอกาสมากราบไหว้บูชา

นอกจากนี้ รูปเหมือนทองคำของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ยังจะเป็นพยานแห่งการมีตัวตนของท่านแก่อนุชนรุ่นหลัง และเป็นหลักฐานการค้นพบวิชชาธรรมกายของท่าน ซึ่งจะก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการประพฤติปฏิบัติธรรมตามคำสอนของท่านสืบไป

ดังนั้น แม้ทองคำจะเป็นสิ่งที่มีมูลค่าสูงเพียงใดก็ตาม แต่การนำทองคำมาหล่อรูปเหมือนของพระเดชพระคุณหลวงปู่ นับว่าเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อย เมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่และพระคุณของท่าน รวมทั้งประโยชน์ที่จะเกิดแก่มวลมนุษยชาติและอนุชนรุ่นหลัง

ประวัติการหล่อรูปเหมือนทองคำพระมงคลเทพมุนี

รูปเหมือนทองคำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ที่

พระเดชพระคุณพระราชภาวนาวิสุทธิ และศิษยานุศิษย์ร่วมกัน
หล่อขึ้น ปัจจุบันนี้ มีทั้งหมด ๔ องค์ ดังนี้

องค์ที่ ๑ หล่อเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗
จะอัญเชิญไปประดิษฐาน ณ เจดีย์มหารัชมงคล วัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระเดชพระคุณ
หลวงปู่เหยงแผ้ววิชาธรรมกาย ทำวิชาปราบมาร และมรณภาพ

องค์ที่ ๒ หล่อเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ในวาระ
ครบรอบ ๑๒๐ ปี ของพระเดชพระคุณหลวงปู่

องค์ที่ ๓ หล่อเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ในวาระ
ครบรอบ ๑๒๑ ปี ของพระเดชพระคุณหลวงปู่

องค์ที่ ๔ หล่อเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ในวาระ
ครบรอบ ๑๒๔ ปี ของพระเดชพระคุณหลวงปู่ เพื่อประดิษฐาน
ในมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) วัดพระธรรมกาย
จ. ปทุมธานี

องค์ที่ ๒ และองค์ที่ ๓ จะอัญเชิญไปประดิษฐาน ณ
เส้นทางมหาปูชนียาจารย์ อีก ๒ แห่ง

การบูชาบุคคลที่ควรบูชาเป็นมงคลอย่างยิ่ง

พระเดชพระคุณหลวงปู่ เป็นพระมหาเถระที่เปี่ยมล้นด้วย
คุณธรรมและคุณวิเศษ ท่านมีความตั้งใจที่จะปราบมารประหาร
กิเลสให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ ไปให้ถึงต้นเหตุแห่งความทุกข์ทรมาน

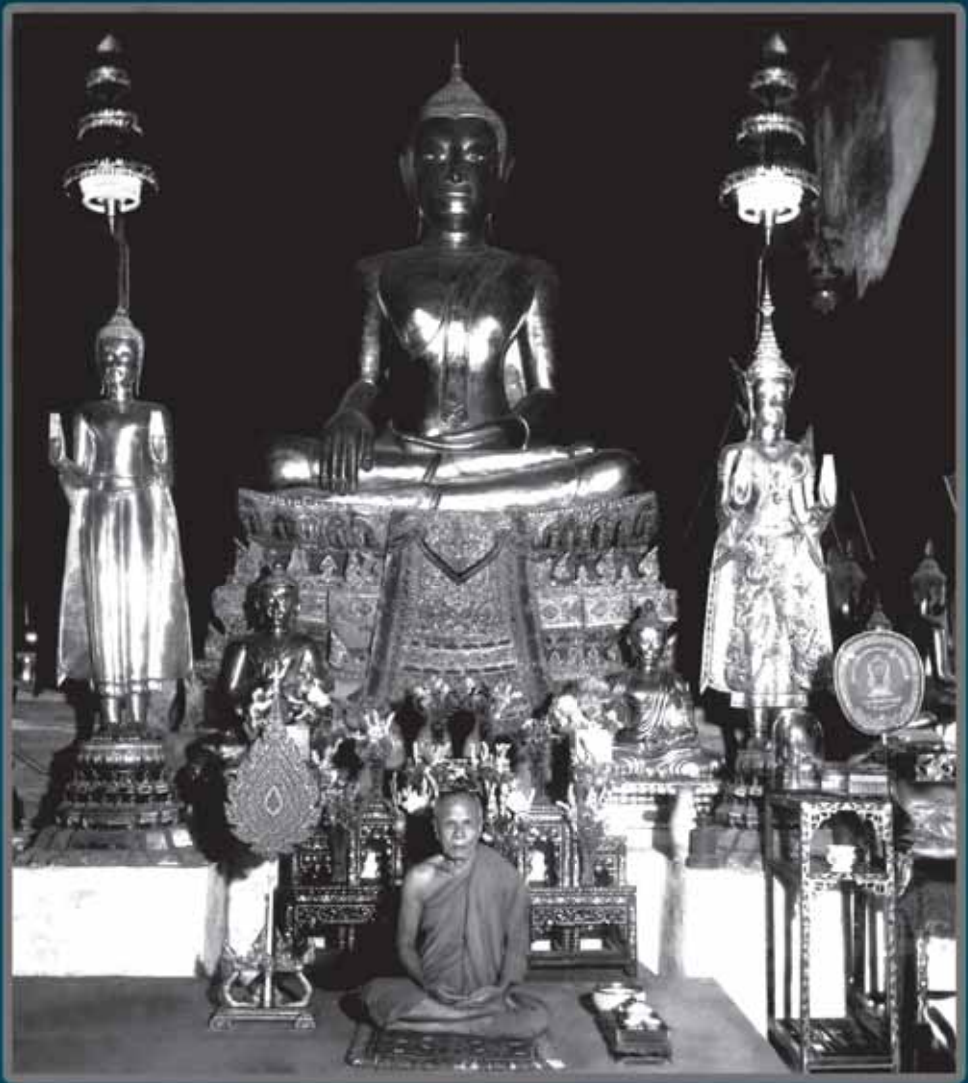

ของสรรพสัตว์ทั้งหลาย และมีมนโพนธอันยิ่งใหญ่ ที่จะรู้
สัตว์ ขนสัตว์ เข้าสู่อายตตนิพพานให้หมด แม้ตัวท่านเองจะเข้า
นิพพานเป็นคนสุดท้ายก็ตาม

ท่านจึงเป็นทักษิณยบุคคลที่ควรบูชาและหาได้ยากยิ่งใน
จักรวาล ใครได้ทำบุญกับท่าน ได้บูชากราบไหว้ และปฏิบัติตาม
คำสอนของท่านด้วยความเคารพเลื่อมใส ก็จะได้รับอานิสงส์
อันยิ่งใหญ่ยากที่จะประมาณได้

สาธุชนผู้มีบุญที่ปรารถนาจะสักการบูชารูปเหมือนทองคำ
ของท่าน เพื่อระลึกถึงพระคุณและคุณงามความดีของท่าน ขอ
เรียนเชิญที่มหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ซึ่งเป็นที่
ประดิษฐานรูปเหมือนทองคำบริสุทธิ หน้า ๑ ต้น ที่เหมือนกับ
องค์จริงของท่านราวกับฝาแฝด และพร้อมกันนี้ขอเรียนเชิญ
ผู้มีบุญทั้งหลายมาทำสมาธิภาวนาตามคำสอนของท่านเพื่อ
เป็นการปฏิบัติบูชา ซึ่งจะบังเกิดประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่ตนเอง
และยังเป็นการทำความปรารถนาของพระเดชพระคุณหลวงปู่
ที่ต้องการให้ทุกคนเข้าถึงพระธรรมกายบังเกิดเป็นความจริงขึ้นมา

แหล่งศึกษาและค้นคว้าคำสอน
ของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

ผู้สนใจศึกษาคำสอนพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ **มรดกธรรมของหลวงพ่อดาวดึงส์ (พระมงคลเทพมุนี)** จัดพิมพ์โดย สมาคมศิษย์หลวงพ่อดาวดึงส์ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

หนังสือเล่มนี้รวบรวมพระธรรมเทศนา ๖๒ กัณฑ์ ของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) เอาไว้ เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าคำสอนอันทรงคุณค่าของท่าน

สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาคำสอนของท่านด้วยการปฏิบัติธรรม เพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกาย เรียนเชิญมาทำสมาธิปฏิบัติธรรมร่วมกันได้ที่สภากาชาดไทย วัดพระธรรมกาย ทุกวันอาทิตย์ เวลา ๐๙.๓๐ น. - ๑๑.๐๐ น. และเวลา ๑๓.๓๐ น. - ๑๔.๓๐ น.

นอกจากนี้ วัดพระธรรมกายยังจัดโครงการปฏิบัติธรรมพิเศษ สำหรับสาธุชนที่มีความสนใจในการปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่องขึ้นด้วย ดังนี้

โครงการรุดงค์สุดสัปดาห์ ที่วัดพระธรรมกาย

ทุกๆ วันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ มีการจัดรุดงค์สุดสัปดาห์แก่สาธุชนที่รักการทำสมาธิภาวนาและต้องการเพิ่มพูนคุณธรรม เรียนเชิญท่านที่สนใจสมัครอยู่รุดงค์ได้ที่สภากาชาดไทย เสา G 30 ฟังช้าง โทร. ๐๒-๘๓๑-๑๘๒๐-๓

โครงการปฏิบัติธรรม ๑ สัปดาห์ ที่สวนพนาวัฒน์

สวนพนาวัฒน์ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ่อหลวง อำเภอฮอด ทางตอนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ มีอาคารปฏิบัติธรรมและบ้านพัก พร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอย่างครบครัน มีห้องอาหาร บริการอาหารเลิศรส สะอาด ถูกหลักอนามัย และมีคุณค่าทางอาหารครบถ้วน สนใจเชิญติดต่อ โครงการปฏิบัติธรรมพิเศษ (ดอกไม้บาน) โทร. ๐๒-๘๓๑-๑๑๓๐, ๐๘-๕๑๔๑-๒๒๒๒, ๐๘-๓๕๔๐-๔๖๓๘

โครงการปฏิบัติธรรม ๑ สัปดาห์ ที่สวนป่าหิมวันต์

สวนป่าหิมวันต์ ตั้งอยู่ท่ามกลางทะเลหมอก และดอกไม้งามบานสะพรั่ง ที่อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย มีอาคารปฏิบัติธรรม ที่เหมาะกับการทำสมาธิภาวนา พร้อม “บ้านรังนก” สถานที่พักผ่อนสำหรับทุกท่านที่ปรารถนาวันเวลาอันสงบสุข ห่างไกลความวุ่นวายทางโลก สนใจเชิญติดต่อ โครงการปฏิบัติธรรมพิเศษ (ดอกไม้บาน) โทร. ๐๒-๘๓๑-๑๑๓๐, ๐๘-๕๑๔๑-๒๒๒๒, ๐๘-๓๕๔๐-๔๖๓๘

โครงการปฏิบัติธรรมสำหรับชาวต่างชาติ (The Middle Way Meditation Retreat)

เป็นโครงการปฏิบัติธรรมสำหรับชาวต่างชาติที่มีความ

สนใจจะฝึกสมาธิ โดยมีพระอาจารย์สอนการทำสมาธิเบื้องต้น
เป็นภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีที่เข้าใจง่าย มีฟีเลี้ยงคอยดูแลอย่าง
อบอุ่นและเป็นกันเอง สถานที่พักสงบ เรียบง่าย บริการอาหาร
อร่อย ๓ มื้อ พร้อมเครื่องดื่ม ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับความ
สุขสงบ ทั้งจากการนั่งสมาธิและจากธรรมชาติรอบๆ ตัว

สมัครปฏิบัติธรรมสำหรับชาวต่างชาติได้ที่ www.meditationthai.org

บรรณานุกรม

ชัยพฤกษ์ เพ็ญวิจิตร. พุทธศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

ชมรมส่งเสริมการศึกษาและเอกลักษณ์ไทย. สมเด็จพระเจ้า อยู่หัวหลวงพ่อดปากน้ำ. กรุงเทพฯ : บริษัท สุขุมวิทการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๔๕.

มูลนิธิธรรมกายและวัดพระธรรมกาย. พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) มหาปูชนียาจารย์ ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย. กรุงเทพฯ : บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด, ๒๕๔๔.

ระพีพรรณ ใจภักดี. ยิ่งรู้จัก ยิ่งเคารพรักท่าน. กรุงเทพฯ : บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๙๗) จำกัด, ๒๕๔๔.

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และสมาคมศิษย์หลวงพ่อดปากน้ำ. มรดกธรรม ของหลวงพ่อดปากน้ำ (พระมงคลเทพมุนี). กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๓๙.

คำสอนหลวงปู่ ฐิตโลกปัจจุบัน

ISBN : 978-974-376-021-1

คณะผู้จัดทำ : ชมรมผู้รักบุญ

กองบรรณาธิการ : ส.สุขโข

วันชัย ภัทรโกมล

อชวัน หิมรักษา

น้ำผึ้ง พุ่มมาลี

บริบูรณ์ โนรีเวช

อรพรรณ วีระกุล

อรุณี พลกลาง

รักชนก ชนะพล

นุรา-นุรี บุษปะเวศ

ระพีพรรณ ใจภักดี

รัตเกล้า ลีวเฉลิมวงศ์

ศุภวิษฐ์ เหล่าเลิศพงษ์

เกศรินทร์ สิทธิรักษ์

วรรณภา พลกลาง

ผ่องศรี ทานาแซง

บุษบา ธาราสมบัติ

กนกพร ลิ้มเจริญสุขสกุล

ออกแบบปก/รูปเล่ม : สุพัตรา ปัญญาแสง, พีระ แสงงาม, ออมสิน

ภาพประกอบ : ศูนย์ภาพนิ่งและบรรณาธิการภาพ

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ เอส.เอ็ม.เค. พรินต์ติ้ง จำกัด

วันที่พิมพ์ : ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

